

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

45. ÅRGANG

NUMMER 2-3

OKTOBER 1967

POUL BOAS BANG (IV '22)

17/2 1905–6/7 1967

Da jeg havde været til optagelsesprøve på Herlufsholm og var blevet optaget i 2. klasse, mødte jeg Poul for første gang. Jeg boede i København hos mine bedsteforældre, og gennem en tante, som var veninde med hans mor, blev det bestemt, at Poul skulle indvie mig i det mysterium, der endnu hvilede over den kommende dipeltilværelse.

Poul Bang blev altså den første herlovianer, jeg mødte, og det første møde lagde grunden til et livslangt venskab, som blev yderligere styrket, da jeg blev gift med en veninde af hans første kone, som han mistede i 1965.

Jeg kan endnu se ham for mig som en lille dreng, der var ivrig efter at fortælle om alt det, som han havde oplevet i sit første år på skolen, og om det som ventede os i de kommende. Det var klart, at han allerede holdt af at være herlovianer, og den følelse blev ikke svækket, men tværtimod styrket, efterhånden som tiden gik. Poul Bang

hørte til de mest trofaste, også i Herlovianersamfundet, og jeg forstod tydeligt, at det glædede ham at blive valgt ind i bestyrelsen for den forening, som han dengang – i 1964 – havde været medlem af i 42 år.

Vi vil savne ham i bestyrelsen, vi vil savne ham som kammerat og ven. Hans pludselige død, kun otte uger efter, at han atter havde giftet sig og fået hjemmet i orden, var et tab for alle os, der følte sig knyttet til ham. Det gælder ikke mindst dem af os, som ser kredsen af gamle venner skrumpet ind.

Poul Bang hørte til de positive mennesker, som man hver gang lærte noget af. Det var godt at kende ham, og vi vil bevare mindet om ham i taknemmelighed.

Flemming Tolstrup ('24).

Se også Gyldings mindeord side 50.

Herlovianersamfundets bestyrelsesmedlemmer og embedsmænd m. v.

Flemming Tolstrup ('24), formand, Strandvej 132,
2900 Hellerup. HE 4898.

Jorgen Damgaard ('34), næstformand og kasserer,
Købmagergade 55, 1150 København K. (01) 14 44 83.

Ernst Schaumburg-Müller ('29), Tårnbæk Strandvej
113, 2930 Klampenborg. OM: Bellevue 780.

Per Seidenfaden (R'31), Norgesmindevej 11, 2900
Hellerup. HE 2868.

Klaus Aarup ('51), c/o Knud Lindberg A/S, Islevdal-
vej 200, 2610 Rødovre. (01) 94 38 00.

Finn Kirstein ('59), Ved Lindevangen 16, 2000 Køben-
havn F. FA 3912.

Eivind Sveinbjørnsson ('65), sekretær, Egedal, 2980
Kokkedal. (01) 86 00 80.

Børge Dan ('16), revisor, Wienerbyen 8, 2830 Virum.
(01) 84 62 90.

Niels Faaborg Ottosen ('31), suppleant for revisor,
Abildgårdsvej 24, 2830 Virum. (01) 84 86 97.

Otto Irminger Kaarsberg ('12), decisor, Strandvej 61,
2100 København Ø. RY 2242.

Leif Berg ('19), suppleant for decisor, Overgaden
oven Vandet 52, 1415 København K. SU 7059.

Lennart Konow ('54), HERLOVIANERSAMFUNDET's
medlemsfortegnelse og HERLOVIANERENS ekspe-
dition, Bredesvinget 11, 2830 Virum. (01) 85 25 40.

Som det vil ses af ovenstående har suppleanten,
Finn Kirstein, efter Poul Bangs død fået sæde i be-
styrelsen, der har konstitueret sig med Damgaard
som næstformand.

MANGLLENDE ADRESSER

HERLOVIANERENS ekspedition siger tak til mange
medlemmer for korrekt anmeldelse af flytninger
m.v. Mange huller i medlemslisten og adressema-
terialet er på denne måde blevet udbedret i somme-
rens løb.

Der er dog endnu enkelte mangler; i en række
tilfælde bliver HERLOVIANEREN returneret med på-
skriften »adressaten flyttet, hvorhen vides ikke«. Vi
beder derfor om læsernes bistand til at finde
frem til nedennævnte, »forsvundne« medlemmer.
Korrekte adresser for de pågældende vil med glæde
blive modtaget af **Lennart Konow** ('54), **Bredesvinget
11, 2830 Virum**.

Erik Søfelde Berneke ('57)

Ulf-Haagen Black ('49)

Henrik Biltris Christensen ('63)

Peter Hasse Clausen ('62)

Leif Didrichsen ('54)

Søren Kim Engel ('57)

Knud Fabricius ('58)

Poul Christian Florian-Larsen ('23)

Lars Foghsgaard ('60)

Stig Hansen ('62)

Karl Østerskov Jensen ('32)

Hans Otto Jørgensen ('64)

Jacob Høyer Midtgaard ('48)

Per Pontoppidan Møller ('67)

Markus Jürg Naegeli ('37)

Jes Olesen ('60)

Vincens Steensen-Leth ('14)

Poul E. Wennerberg (R'63)

Vi benytter lejligheden til at repetere retnings-
linierne for flytteanmeldelser m.v., idet der erin-
dres om, at adressering og forsendelse af bladet
i indlandet sker ved postvæsenets foranstaltning:

I. Adresseændringer

A. Flytning fra et sted i **Danmark** (ekskl. Fær-
øerne og Grønland) til et andet: anmeldes
til **postkontoret i fraflytningsbyen**. Postkon-
toret vil herefter automatisk (1) underrette
avispostkontoret, som retter den pågælden-
de adresseplade og (2) give besked om
flytningen til HERLOVIANERENS ekspedi-
tion. I sådanne tilfælde er flyttemeddelelse
til HERLOVIANERSAMFUNDET altså over-
flødig.

B. Flytning **til eller fra udlandet** (herunder
Færøerne og Grønland) eller mellem to
udenlandske adresser: anmeldes til **Konow**.

II. **Meddelelser om stillings- og navneforandringer
m.v.** bedes givet til **Konow**. Som tidligere med-
delt vil stillingsforandringer fremtidig kun blive
registreret i medlemslisten, ikke på postvæse-
nets adresseplader.

III. **Anmodninger om indmeldelse** bedes givet til
Konow.

IV. **Indbetaling af medlemsbidrag** sker til **Damgaard**.
Opkrævning + giroindbetalingskort udsendes
til hvert enkelt medlem hvert forår.

V. Meddelelser om fejl og unøjagtigheder i **med-
lemsfortegnelsen** bedes givet til **Konow**.

VIGGO LOFT ('03)

2/5 1885—23/9 1967

Overretssagfører Loft blev student i 1903, og tyve år senere blev han medlem af HERLOVIANERSAMFUNDETS bestyrelse, hvor han sad til 1951. 1923—39 som næstformand og kasserer, 1939—50 som formand og 1950—51 atter som næstformand og kasserer.

Disse data spænder over et usædvanligt menneskes liv som gammel herlovianer. I bogen »HERLOVIANERSAMFUNDET gennem 100 Aar« skriver han i afsnittet om samfundets økonomi:

»Aar 1923 sætter i mange retninger et skæl i HERLOVIANERSAMFUNDETS historie. Aarsberetningen afløses af medlemsbladet HERLOVIANEREN. Generalforsamlingen skilles definitivt fra Trollefesten, og de selskabelige sammenkomster vokser stærkt baade i tal og størrelse.«

Han kunne godt have tilføjet: »og Viggo Loft indtraadte i bestyrelsen«, men beskedenhed holdt ham fra det.

For alle ældre herlovianere står Loft i særlig grad som den centrale skikkelse i HERLOVIANERSAMFUNDET, ikke blot på grund af det lange åremål han var med til at lede det, men nok så meget fordi vi forstod, at han med liv og sjæl gik op i arbejdet for gamle herlovianere og for vort samfunds trivsel. Kunne han måske ofte virke »fjern«, og kunne man finde ham »stiv«, er der dog næppe nogen af dem, som kom ham nærmere ind på livet, som ikke fik øjnene åbnet for den ildhu, hvormed han omfattede os alle.

Lofts interesse for Herlufsholm var ikke mindre, men han indså, at det ikke er opgaven for en forening af gamle skolekammerater at blande sig i skolens dispositioner; formålet er og må være at samle gamle herlovianere uden hensyn til rang og stand og at undertsøtte de unge, så langt midlerne rækker. Derfor var han også særlig in-

teresseret i sit hverv som kasserer og som forvalter af samfundets legatmidler, og enhver, der har modtaget bistand gennem samfundet i hans tid, har antagelig følt den glæde, det var ham at kunne hjælpe.

Loft har også efterladt sig andre minder i HERLOVIANERSAMFUNDET. Han skrev de fleste bidrag til jubilæumsbogen og han påtog sig det brydsomme hverv at videreføre oplysningerne om »Dimitterede fra Herlufsholm« i 5. bind, 1956. Han blev ikke sparet for kritik, men havde den glæde at gennemføre hundreårsjubilæet som formand og tre år senere at blive æresmedlem, en udnævnelse som glædede ham meget. Han nævnte selv, at han havde følt sig stolt over at være sine kammeraters tillidsmand og taknemmelig for den tillid, det var udtryk for.

Sidste gang jeg besøgte Loft, godt et halvt års tid før hans død, sad vi sammen i hans hyggelige arbejdsværelse med udsigt over Kongens Have, og mine tanker gled tilbage til dage, hvor Loft sad for bordenden og manudicerede os juridiske studenter i Borgerlig Ret. Han var en fortrinlig manuduktør gennem næsten tredive år, og der er utvivlsomt mange gamle herlovianere, som også mindes og takker for hans virksomhed på dette område.

Når timen var slut, og manudicerne tog overtøjet på i entreen, sad Loft allerede ved sit flygel, og dejlige tone fulgte os til dørs. Atter en side af Loft, som ikke alle kom til at kende.

Viggo Loft havde mange facetter, og jo flere af dem, man fik øje på, jo mere kom man til at sætte pris på ham. HERLOVIANERSAMFUNDET skylder ham megen tak, og den, der nu har æren at være samfundets formand, bøjer sig ærbødigt for hans minde med sin personlige tak.

Flemming Tolstrup ('24).

I dette nummer præsenterer HERLOVIANEREN læserne for to ny medarbejdere ved rubrikken »dernede fra«. Vi byder velkommen til de herrer **Torben Holm** og **Jesper Ryberg**, begge dipole i III g og dermed repræsentanter for den uigenkaldelig sidste »rene« kostskoleklasse.

Optakten forekommer lovende: efter at være blevet slået af de gamle herlovianere i fodbold, drager skolens dipole i ledning mod »de gamle«s jasiger-mentalitet.

Det tilkommer ikke redaktørerne at polemisere med vore unge kolleger — men vi siger tak for både det nøgternt sportslige og det mere kritiske indlæg. Og de næste bidrag imødeses med interesse både af læserne og af

Redaktørerne.

Sporten på skolen

I årets første *atletikstævne* »Kostskolernes træningsstævne« blev det til at vi vandt det samlede stævne ved at placere vores fire grupper som henholdsvis nr. 3, nr. 1, nr. 1 og nr. 2. Pigerne deltog for første gang i gruppen for piger over 16 år og blev nr. 2. Der deltog kun to pigehold (!!)

Ugen efter løb så det årlige regionstævne af stabelen; det afholdtes i år her på skolen. Stævnet var meget fint arrangeret, alt klappede arrangementsmæssigt, som det skulle, men desværre udeblev denne gang de sportslige resultater for vores vedkommende, idet vi intet vandt, hverken det samlede stævne eller en eneste af grupperne. Pigerne stillede igen op til stævnet, og blev nr. 5 ud af 5 (!!!!!).

Efter således at skuffe i atletikken, gik vi igang med *fodboldsæsonen*. Optimistiske som altid regnede vi med at vinde årets første kamp som skulle spilles mod Sorø hernede. Holder løb på banen og indkasserede et nederlag på 8-3. Således kølet grundigt af stillede vi op mod Næstved Gymnasium og indkasserede et nyt nederlag på 6-0. Forsvaret var til tider effektivt, men angreb fandtes ikke.

Altså byttede vi nogle spillere om, så der på papiret var et godt angreb, og stillede op mod *gammelherlovianerholdet* som kom herned i denne weekend*) (hvor blev tilskuerne af?).

I første halvleg blev skoleholdet totalt spillet ned, for det viste sig at forsvaret ved at have mistet sine støtter til angrebet ikke rigtigt fandt sammen. Første halvlegs resultat: 3-0 til de gamle.

Anden halvleg startede med et mål til os, og så gik det ellers slag i slag til vi kom op på 4-4, 5 minutter før tid.

Desværre viste det sig at de gamle havde lungerne i orden. Det lykkedes dem, ved at mase og skubbe ved deres sidste hjørnespark at nikke bolden i mål til det endelige resultat: 5-4 til de gamle.

Kampen var særdeles livlig og meget underholdende, og gav os troen på at vi i de kommende kampe både kan lukke af i forsvaret, og at angrebet kan lave mål.

Jesper Ryberg.

Dagelever på Herlufsholm

»I 400 år har Herlufsholm været en kostskole for drenge. Hvorfor skal der laves om på det? Mange nuværende og gamle dipole stejler ved tanken i første omgang og synes, at man bør blive ved det gamle.« (Rektor P. Kierkegaard, Forum Omnibus, den 18/12 1965).

— og *vi nuværende dipole stejler stadigvæk!* En undersøgelse foretaget ved skoleårets afslutning af Konservative Gymnasiaster, viser helt klart den overvejende stemning: »Det er gået dårligt fordi de tager hjem (Gud ske lov) efter skoletid — de er helt andre typer end os — de passer ikke ind her!« Puerilt udtrykt, men ærligt ment. Enkelte var dog mere afdæmpede og mente at eksperimentet var gået »jævnt«: »Fordi de ikke var så frygtelige, som man var bange for«.

I øvrigt røber besvarelserne ikke større forståelse for Rektors økonomisk/skolepolitisk begrundede standpunkt. Debatten hernede (og i aviserne) har ikke drejet sig om »... at skabe en god og tidssvarende skole« — men snarere om herlovianernes forkvaklede kønsliv(!). Da vi fandt ud af, at pigerne blev fremvist efter princippet »nok se, men ikke røre!« gik der naturligvis sport i det. Visse konkurrence-mindede herlovianere udfoldede en mængde energi for at få en pige at holde i hånden på vejen over til morgensang. På dette område må det dog retfærdigvis nævnes, at flere af pigerne har vist sig yderst samarbejdsvillige: de holder sig hovedsageligt til 3 Gere, således at de kan nå at opfylde deres mission overfor 3 forskellige herlovianere!

Men nu har vi altså fået dagskoleelever (— et forsøg fra autoritativ side på at få indarbejdet betegnelsen »diple« er faldet til jorden) og det kan man så acceptere eller lade være. Eller man kan som HERLOVIANERSAMFUNDET være ligeglad. Da omtalte samfund jo åbenbart har set det som sin fornemste opgave at være enig med skolens ledelse i alle spørgsmål, skal jeg pege på et par områder (ud af mange), hvor HERLOVIANERSAMFUNDET ville kunne bidrage til at bedre forholdene for dageleverne — det vil blot kræve dels en mentalitetsændring, dels lidt arbejde og dels nogle penge.

Skolen har været så generøs at skænke pigerne (26) et meget lille lokale, bestående af 2 (to!) toiletter, 2 kummer og 3 spejle. Har dageleverne det for mennesket normale fordøjelsessystem, og den for piger (vistnok) udbredte trang til at spejle sig, vil man kunne forstå, at der til tider er tale om direkte køddannelser.

I forbindelse med dette kommer der et andet problem ind i billedet:

Dagelever er en slags mennesker, og må som sådan nødvendigvis nu og da indtage fast føde. Dette foregår på den hyggelige »Lal«. — Da skolen ikke mener at pigerne får motion nok, har den med vanlig ødselhed — til brug for undervisningen af piger i gymnastik — lejet et beskidt loftsrum i Herlufsholmhallen, hvor der hverken er redskaber eller andre faciliteter. Ydermere anser skolen det for nødvendigt for herlovianeres menneskeliggørelse, at vi i en tidlig alder lærer at vænne os til duften fra overophedede pigelegemer: det er ikke nødvendigt (ej heller muligt) for pigerne at tage bad efter gymnastiktimerne.

Det er blot nogle få ting. Hvis HERLOVIANERSAMFUNDET kunne sætte sig ud over *den traditionelle ja-siger holdning*, og erkende at kritik er den højeste form for tillid, kunne det måske hjælpe til at dageleverne i det mindste fik tålelige materielle forhold.

Torben Holm.

— mere »dernedefra« (på vers!) side 48.

*) d: 1. oktober 1967 (Red. anm.)

Grand Café den 16. marts 1967:

For få og for dyre fester? - Mangler vi damer ved festerne?

Livlig debat ved den årlige generalforsamling.

Trods behørig indvarsling både her (HERLOVIANEREN) og der (Berlingske Tidende) var kun ca. 3½ procent af HERLOVIANERSAMFUNDET's 853 medlemmer mødt op til den ordinære generalforsamling. Til glæde for de resterende 96½ procent skal derfor her søges givet en redegørelse for den næsten 2½ timer lange forhandling.

Forsamlingen kunne atter i år med akklamation godkende bestyrelsens forslag om at vælge *V. E. Brammer* ('20) til dirigent. Efter at han havde konstateret generalforsamlingens lovlighed og *Ammentorps* ('42) forsinkede ankomst gav han ordet til *Formanden*, hvis beretning lød således: Før jeg aflægger min beretning om HERLOVIANERSAMFUNDET's virke efter den sidste generalforsamling, vil jeg nævne de medlemmer af Samfundet, som er døde i kalenderåret 1966:

Den 3. februar døde overlæge, professor *Ejler Holm* ('05).

Den 26. marts døde civilingeniør *Erik Esmark* ('31).

Den 19. maj døde vort ældste medlem, lektor *Niels Chr Lunding* ('86).

Den 21. juni døde direktør *Mogens Stampe Hildebrandt* ('28).

Den 9. august døde kiropraktor *Svend Aage Bruun Hansen* ('29).

Den 15. august døde civilingeniør *Carl Schiellerup Lind* ('97).

Vi vil mindes vore døde kammerater.

I min sidste beretning blev Herlovianersamfundets medlemstal opgjort til 835. I den derefter forløbne tid er de nævnte 6 medlemmer døde, et medlem har meldt sig ud, og 28 medlemmer er slettet å grund af restancer i henhold til lovenes paragraf 4. Overfor denne afgang af 35 medlemmer står en tilgang på 53, nemlig 24 fra hver af studenterårgangene '65 og '66 og 5 fra ældre årgange. Medlemstallet i dag opgøres derfor til 853.

Af årets begivenheder skal jeg nævne, at HERLOVIANEREN's redaktører og jeg var indbudt til frokost her i Grand Café den 14. april 1966 i anledning af »Soranerbladet«s 50 års jubilæum. Vi forærede redaktøren, lektor Poul Schjærff et billede af det ældre Herlufsholm.

Den 2. maj var næstformanden og jeg indbudt af Forstanderen til at se den næsten færdige film fra 400 års festen. Det var et godt arbejde, selv om der var enkelte

ting, som de tilstedeværende ikke var enige om. Blandt andet var rektor Kierkegaards tale fra festmiddagen ikke passende repræsenteret. Den blev derfor taget om, men der skete et uheld ved filmens videre tekniske behandling, og optagelsen måtte gentages endnu en gang. Nu er filmen færdig; den blev vist for nylig ved skolens »hærafte«. Den er er Herlufsholms ejendom, men HERLOVIANERSAMFUNDET kan nok få lov til at låne den til fremvisning her i København. Det er imidlertid et spørgsmål, om det ikke var muligt, at Samfundet kunne erhverve en kopi af filmen.

HERLOVIANERSAMFUNDET's formand var atter gæst på Herlufsholm ved dimissionen i juni 1966 og fik lejlighed til sammen med Forstanderen og Heiss at lykønske dimittenderne. På den måde kan man sige, at båndene mellem Herlufsholm og Herlovianersamfundet blev endnu stærkere knyttet. Samtidig med skolens farvel til dimittenderne blev de hilst velkommen i de gamle herlovianeres kreds.

A propos »de gamle herlovianere«. I det sidste nummer af vort blad skriver dipel *Nis Boesdal* til »gammelherlovianeren«, og i referatet fra 14. januar omtales, at rus *Peter Blanner* takkede for modtagelsen i »Gammelherlovianersamfundet«, hvad jeg korrigerede. Jeg vil benytte lejligheden til at fortælle, hvad korrektionen gik ud på. Jeg gjorde opmærksom på, at vor sammenslutning officielt bærer navnet HERLOVIANERSAMFUNDET, og at det står åbent for alle dem, der har været dipel på Herlufsholm, hørere i skolen eller embedsmænd under stiftelsen. Den, der har været dipel, *kan* selvfølgelig være blevet gammel, men selv den, der forlod skolen for nogle måneder siden, har gennem umindelige tider været kaldt »en gammel herlovianer«. Selv om ethvert sprog er underkastet forvandlingens lov, er der egennavne og betegnelser, som bør bevares, og jeg synes, vi skal hæge om de hævdvundne betegnelser. Det morede mig for øvrige, at der i »Soranerbladet« for februar 1967 stod en lille opsats med titlen »Gamle soranere — ikke gammelsoranere!« Indsenderen fandt, at betegnelsen »gammelsoraner« måtte betyde »ældgammel soraner« lig med »gammelfar«, medens den rette betegnelse »gammel soraner« kan bruges fra det øjeblik en ung forlader Sorø Akademi.

På den ekstraordinære generalforsamling den 5. juli 1966 blev de på generalforsamlingen den 23. marts vedtagne ændringer af lovenes paragraf 4 endelig godkendt, som man kan se af bestyrelsens forslag til dagsordenens punkt 3. Bestyrelsen har i øvrigt drøftet, om den nye ramme for kontingentet var tilstrækkelig, men kom til det resultat, at den nok slår til et stykke tid. Herom vil kassereren sige lidt, når det bliver hans tur; men jeg vil gøre opmærksom på, at bestyrelsen ikke står fremmed overfor en anden lovændring.

Efter lovenes paragraf 7 skal den ordinære generalforsamling afholdes hvert år før 1. april, og på generalforsamlingen skal kassereren fremlægge samfundets og legaternes regnskaber med statusoversigt. Det bygger på en lovændring fra 1934, der tilsigtede at få regnskaberne offentliggjort i HERLOVIANEREN før generalforsamlingen. I de forudgående 10 år havde generalforsamlingen været afholdt i februar, og før 1924 var den indledningen til årsfesten på Trolledag. Jeg kan ikke forestille mig, at nogen skulle ønske at vende tilbage til det arrangement. De nu opdagede tanker om atter at holde flyttedag er inspireret af klagesuk fra kassereren, idet regnskabsafslutningen, som er et meget stort arbejde, falder på en tid, der for mange mennesker, og ikke mindst advokater, er en af årets travleste. Et år som dette, hvor påsken beslaglægger en del af marts måned, har særlig vist bestyrelsen, at den nuværende ordning af generalforsamlingen kunne være bedre.

Vi kommer imidlertid ikke med noget forslag i år. Dels skal man lade være med ustandselig at ændre de gældende regler, dels skal ændringsforslag være fremlagt til overvejelse en rimelig tid, før de sættes til afstemning.

På generalforsamlingen sidste år udtalte jeg håbet om, at bestyrelsen i det kommende år kunne byde på flere arrangementer end i det da forløbne. Men håbet blev beskæmmet.

Bestyrelsen har dog gjort et forsøg, nemlig med at arrangere bal på skolen i efteråret. Jeg havde selv indtryk af, at der var interesse for en sådan fest, og det samme gjaldt de andre bestyrelsesmedlemmer, og det var en skuffelse, at tilmeldingen blev så ringe, at vi måtte aflyse ballet. Vi havde sat grænser både oppe og nede for deltagerantallet, beregnet dels efter Herlufsholms rummelighed, dels efter hvad der rent økonomisk kunne være tale om at byde skolen. Undergrænsen havde vi sat til 80 deltagere, men inclusive bestyrelsen in pleno med damer nåede vi kun til 42. Bestyrelsen mener, at den form for fest må hvile i nogle år, men bestyrelsen regner med, at interessen derfor vil vågne op igen. Det har været meget festligt, de to gange vi hidtil har holdt bal i festsalen og forstanderlejligheden, og det har samtidig givet helt pæne bidrag til Herlufsholm-Fonden, som skolen med det samme har kunnet disponere over.

Jeg havde også håbet, at jubilæumsfilmen var blevet færdig til en fællesaften, men som allerede omtalt lykkedes det ikke.

Af egne arrangementer har vi derfor kun haft den kombinerede fest den 14. januar 1967, som samlede 60 deltagere. Festtalen holdtes af *Poul Ammentorp* ('42), og

på Herlufsholm var HERLOVIANERSAMFUNDET repræsenteret af *Jens Just Jermiin* ('26).

Festen her i byen den 14. januar har i en årrække omfattet temmelig mange fester. Vi holder den på Trolledagen og skal altså mindes stifterne. Det er HERLOVIANERSAMFUNDETS stiftelsesdag, som også skal fejres, og desuden hylder vi vore jubilarer og modtager dimittenderne for første gang.

Det kan være lidt vanskeligt at forene det hele, og jeg ved af egen erfaring, at det ikke er så let at planlægge en festtale. Bestyrelsen har derfor nedsat et udvalg, som vil prøve på at finde en anden form, eventuelt således, at det tidligere rusgilde genoplives og således, at en af vore fester også kan samle vore damer med os.

Af andre arrangementer har der dels været den traditionelle Fik-Fak/Batøk dyst i Charlottenlund Skov på Kristi himmelfartsdag, den 23. i rækken, dels de månedlige frokoster her i Grand Café. Begge dele har været fornøjelige møder med kammerater fra mange forskellige årgange, og begge dele tjener arrangørerne til ære.

Har bestyrelsens virksomhed således været påfaldende ringe, har året dog bragt os noget glædeligt, som jeg håber, at medlemmerne også glæder sig over. Jeg tænker på, at vi atter har fået vort medlemsblad i fem numre, nogenlunde regelmæssigt fordelt over året. Det første nummer var den tidligere redaktørs værk, og han var også med til at præge nummer 3. Jeg takker *Kaj Dorph-Petersen* ('43) for, at vi på denne måde fik et fyldigt og fornøjeligt referat af 400 års festen på Herlufsholm. I øvrigt har HERLOVIANEREN været de to nye redaktørers værk, og på bestyrelsens vegne siger jeg *Ernst Schaumburg-Müller* ('29) og *Lennart Konow* (54) en hjertelig tak for deres udmærkede arbejde.

Samtidig benytter jeg lejligheden til at takke lektor *Vilhelm Borelli-Møller* for redaktionen af »Personalia«, en rubrik, som mange kaster sig over, før de ser andet i bladet. Rubrikken vidner om stor flid fra redaktørens side og om et ganske enestående kendskab til gamle herlovianere, ja om mere endnu — om en brændende interesse for os alle, hvad enten vi har været Borelli-Møllers diple eller er af ældre årgange.

Jeg håber, at både personalia-redaktøren og de to andre redaktører vil fortsætte med at glæde os allesammen, måske ikke mindst dem, der sidder længst borte. Og jeg håber, at alle er klar over, at der her bliver præsteret et stort stykke arbejde.

Kassereren vil antagelig sukke lidt over udgifterne til HERLOVIANEREN, som i 1966 har været væsentligt højere end de foregående år. Men jeg tror, de fleste vil være enige med mig om, at de penge er givet godt ud.

Som følge af omtalen i HERLOVIANEREN fandt bestyrelsen frem til en gammel herlovianer, der var værdig til den første portion af Clausen-Hansens legat. Det var *Carl Schiellerup Lind* ('97), som fik den ganske kort før sin død. Hans enke sendte mig nogle guldknapper, han havde båret til kjole, og jeg har ladet denne tak gå videre, idet knapperne er blevet realiseret til fordel for Herlufsholm-Fonden.

Men bestyrelsen må nu atter opfordre medlemmerne til at orientere os om en eller flere aldrende herlovianere, som kan komme i betragtning ved uddelingen af dette legat. Efter fundatsen er det »til hjælp og støtte for mænd, fortrinsvis ældre, som har frekventeret Herlufsholm skole i mindst tre år, og hvis kår er vanskelige og ikke svarende til deres opdragelse«. Det uddelles enten som livsvarigt eller som éngangshjælp i særlige tilfælde, men i begge tilfælde skal der kunne påvises et vist mål af trang.

Som det kan ses af Samfundets regnskab for 1966, uddelte bestyrelsen i fjor 1.500 kr. af vore almindelige midler for at kunne hjælpe størsteparten af de studenter, der søgte om legater. Det har ikke været gjort i en del år, og det er heller ikke sket i år på grund af de øvrige udgifters stigning. Men til gengæld har bestyrelsen i år for første gang uddelt en portion af »Gamle Herlovianeres Tilbagebetalingslegat«. Heraf er der uddelt i alt 900 kr.

Jeg benytter lejligheden til at erindre om dette legats eksistens. Der står i fundatsen fra 1940, at det er stiftet af en gammel herlovianer, der som student har modtaget understøttelse af HERLOVIANERSAMFUNDET, men nu vil takke Samfundet på denne måde, og det tilføjes, at det er hans håb, at andre, der har fået sådan støtte, vil følge hans eksempel og forøge kapitalen, når de senere får bedre økonomiske forhold.

I det sidste nummer af HERLOVIANEREN er det omtalt, at der for nylig har været licitation på Herlufsholm om entrepriserne ved bygning af to elevfløje og en gymnastiksal. Vi er sikkert mange, som sammen med redaktørerne finder sagen »spændende« og venter på nyt om den. Efter hvad jeg har hørt, kan man gå i gang med byggeriet når de nødvendige nedbrydninger af Borelli-Møllers hus og dele af avlsgården er fra hånden.

En del af dette byggeri bliver finansieret gennem jubilæumsgaven fra Egmont H. Petersens Fond, hvis navn vel skal knyttes til den ene dipelfløj. Til den andens finansiering har Herlufsholm-Fonden givet Herlufsholm løfte om et beløb på 500.000 kr. Hermed er Herlufsholm-Fondens midler imidlertid ikke udtømt. Der er fortsat en kapital, hvis afkastning skal bruges til fripladser, og det er, som nævnt i HERLOVIANEREN, fortsat muligt at yde bidrag til den. Også på den måde kan vi være med til at vise taknemmelighed.

Hermed er jeg nået til ende med min beretning, men inden jeg slutter helt, vil jeg på HERLOVIANERSAMFUNDET's vegne ønske vor gamle skole held og lykke med de arbejder, som skal til for at dokumentere, at Herlufsholm til enhver tid er i stand til at opfylde samfundets krav til en god skoleuddannelse.

Efter afslutningen af formandsberetningen bad *Gottlieb* ('20) om ordet. Han startede med på de fremmødtes vegne at takke Tolstrup for en som sædvanlig formfuldendt, saglig og roligt aflagt beretning. Han var ganske enig med Tolstrup om, at tilslutningen til HERLOVIANERSAMFUNDET's fester gennem de senere år er blevet alt for ringe. Det var efter hans opfattelse på et for sent tidspunkt gået op for bestyrelsen, at såvel festernes form som udgifterne herved *må* skabe problemer, og han undrede sig over,

at den manglende tilslutning til det planlagte bal på Herlufsholm i fjor ikke havde fået bestyrelsen til at tage hele festaktiviteten op til nyvurdering. *Gottlieb* havde med forundring set indkaldelsen til Trollefesten og indrømmede, at prisen - 90 kr. - havde været medvirkende til, at han for første gang havde undladt at give møde. Han frygtede, at samfundets regnskab for 1967 i katastrofal grad ville blive præget af udgifterne til bespisning af Trollefestens gæster. Ikke blot kravet om det meste af en hundredekroneseddel for dyreryg m. v., men også opretholdelsen af den forældede kjole og hvidt-påklædning havde utvivlsomt været medvirkende til at holde folk væk. *Gottlieb* kendte flere eksempler på, at herlovianere havde måttet kassere kjolesæt, der var blevet for små — men noget sådant burde ikke forhindre de pågældende i at deltage i Trollefesterne. Han støttede ideen om påny at adskille Trollefesten fra rusfesten, og han henstillede, at bestyrelsen søgte at finde udveje for en væsentlig billiggørelse af Trollefesten 1968. Han var glad for HERLOVIANEREN (referenten rødmer!) og gav fuld tilslutning til forøgelse af udgifterne til bladets fremstilling.

Smith ('25), der deltog i en generalforsamling for første gang siden »bråvallaslaget på d'Angleterre« for en snes år siden, mente, at den nødvendige tilslutning til ballet på skolen kunne have været opnået, hvis man havde fulgt indkaldelsen i HERLOVIANEREN op med »rykker«-breve til hvert enkelt medlem. Han var ked af HERLOVIANEREN's idé om ændring af bladets hoved. Den komité, der skal bedømme de ved konkurrencen indkomne forslag, bør drikke den gode rødvin selv, og lade bladet bevare sit hidtidige udseende, sagde han.

Ammertorp ('42) tilsluttede sig *Gottlieb*'s kritiske bemærkninger om Trollefesten og tilføjede, at der bør gives både rusholdets og de øvrige festdeltagere lejlighed til at medbringe koner, kærester eller lignende. Han gik ud fra, at *Birgitte Gøye* altid havde været med til at fejre Herlufs fødselsdag, og så bør HERLOVIANERSAMFUNDET's medlemmer ikke være tvunget til at undvære det charmerende køn den 14. januar. Han gik desuden ind for, at rusholdet bør have adgang til tirsdagsfrokosterne uden betaling, og for, at der bør afholdes regelmæssige fællesaftener, for eksempel med udlands-gammelherlovianere som foredragsholdere.

Krøger ('65) havde med glæde deltaget i nogle af tirsdagsfrokosterne, men fandt, at det var alt for dyrt med disse arrangementers nuværende form. Hvis der blev mulighed for individuelt valg af fortæring efter smørrebrødsedler, ville prisen kunne blive en god del lavere end de 25—30 kroner. Og så skulle de helt unge også nok komme regelmæssigt. De høje priser både ved Trollefesterne og ved frokosterne tvinger samfundets yngste medlemmer til at blive væk; for så vidt er det forkætrede udtryk »Gammelherlovianersamfundet« derfor ikke helt ved siden af.

Sommerfeldt ('38) mente, at alle sejl burde sættes til for at øge tilslutningen til tirsdagsfrokosterne. Han havde ved disse frokoster fundet nogle af sine bedste kammerater blandt folk, som han ikke havde kendt fra sin tid på skolen. Han bad bestyrelsen overveje at afholde en rusfest med damer på Herlufsholm.

Jepsen ('65) savnede også piger ved Trollefesten — og flere fester, men i København, hvor trods alt de fleste bor. Han foreslog, at rusholdet bør være HERLOVIANERSAMFUNDET's gæster ved tirsdagsfrokosten i september måned, eventuelt på bekostning af invitationen til den 14.

januar. Bestyrelsens interne festudvalg burde suppleres med repræsentanter for samfundets menige medlemmer.

Formanden takkede for de mange indlæg. Han slog fast, at tirsdagsfrokosterne er et privat foretagende, som HERLOVIANERSAMFUNDET som sådant intet ansvar bærer for. Som hyppig deltager i disse frokoster ville han dog gerne yde støtte til overvejelser om ændringer i disses form. Han havde selv været bekymret over den høje pris for middagen på hotel Mercur den 14. januar. Det havde imidlertid ikke været muligt at finde nogen bedre og billigere løsning, da bestyrelsen først på et sent tidspunkt blev klar over, at hotel Richmond havde »brændt samfundet af«; 14. januar faldt i år på en lørdag, og alle andre selskabslokaler, der kunne komme på tale, var allerede udlejet, da man blev tvunget til at se sig om efter en erstatning for lokalerne på Richmond. Han havde intet imod at afskaffe kjole og hvid-påklædningen, men fandt det ikke tilrådeligt officielt at gå bort herfra, så længe jubilæarerne inviteres som samfundets gæster til Trollemiddagen. Tolstrup mente, at også den for ringe tilslutning til det planlagte bal i 1966 for en dels vedkommende skulle søges i den høje pris. Det havde været tanken, at ballet — ligesom forgængerne — skulle være »beneficial balls«. Ved de tidligere baller havde overskuddet andraget ca. 50 procent af det indkomne beløb, og gevinsten (i alt godt 4.000 kroner) var blevet brugt til skolens sproglaboratorium. Han måtte imidlertid erkende, at interessen for arrangementer af denne art havde været større inden den 23. maj 1965.

Formanden var vågen overfor de fremsatte forslag om en strukturændring af HERLOVIANERSAMFUNDETS festaktiviteter, specielt med hensyn til genindførelse af en rusmodtagelse med damer hvert efterår.

Formanden ville ikke udelukke, at ballet i 1966 kunne have fået den nødvendige tilslutning, såfremt »reminder«-breve var blevet udsendt; han følte sig dog ikke sikker på, om udgifterne til udsendelse af sådanne erindringskrivelser ville have stået i et rimeligt forhold til de herved tilvejebragte merindtægter. Tolstrup troede — belært af erfaringer fra tidligere år — ikke meget på Ammentorps tanke om fællesaftener med foredrag af udenlandsdanske medlemmer. Endelig bebudede *Formanden*, at der i løbet af 1967 ville blive afholdt en fællesaften med damer, således at medlemmerne kunne få lejlighed til at se filmen fra skolens jubilæum.

Gottlieb bad påny om ordet for — uden derved at ville kritisere skolen for manglende gæstfrihed — at påpege det efter hans mening uheldige i, at Forstanderen ved den første fugleskydning efter jubilæet havde set sig nødsaget til, af pladshensyn, at bede de nybagte studenter om at lade være med at tage del i ballet. Han fandt, at det ville være velkomment, om skolen — for at erstatte fugleskydningsbalmuligheden — én gang om året ville arrangere et bal for de gamle herlovianere. Et sådant arrangement skulle naturligvis være uden udgift for skolen, men også uden overskud for denne.

Formanden replicerede, at det lå uden for HERLOVIANERSAMFUNDETS opgaver at kritisere skolens dispositioner.

Dirigenten kunne herefter overlade talerstolen til *Damgaard* ('34) for aflæggelse af regnskab. I tilslutning til regnskabsaflæggelsen beroligede kassereren *Gottlieb* med, at Trollefesten 1967 på grund af det ringe fremmøde var blevet billigere end året forud.

Borelli-Møller spurgte, om der kunne blive råd til at afholde udgifter til indretning af et arkiv. Han fremhævede det problem, der til sin tid vil opstå med Lofts arkivalier og nævnte, at han havde sendt et stort antal udklip til Herlufsholm med henblik på et kommende arkiv. Han så gerne, om HERLOVIANERSAMFUNDET kunne afse midler til at lad f. eks. et yngre medlem af samfundet ordne disse for en eventuel senere forskning såre værdifulde arkivalia. *Borelli* havde for nylig aflagt besøg i Knud Lyhne Rahbeks ('1775) hus og havde ved den lejlighed konstateret, at der til minde om Rahbeks tid på Herlufsholm kun fandtes ét eneste lille billede. Han fandt, at dette var en fejl, der burde redresseres.

Formanden svarede, at Herlufsholm havde givet tilsagn om til sin tid at give husly til Lofts arkiv. Han takkede for *Borellis* forslag om sortering af arkivmaterialet. Forslaget vil blive overvejet med velvilje af bestyrelsen.

Da ingen yderligere ønskede ordet under dette punkt på dagsordenen, konstaterede *dirigenten*, at regnskabet var godkendt og décharge meddelt.

Til dagsordenens punkt 3 (fastsættelse af kontingent for 1968) og 4 (valg af bestyrelsesmedlemmer m. fl.) ønskede ingen at ytre sig. *Brammer* kunne således ekspres konstatere tilslutning til bestyrelsens forslag om opkrævning af kontingent i 1968 med 30/15 kr., om genvalg af *Seidenfaden* ('31), *Klaus Aarup* ('51) og *Sveinbjørnson* ('65) og om genvalg af samfundets øvrige embedsmænd.

Da der ikke var indkommet forslag til drøftelse under punkt 5, overgik man til det afsluttende punkt 6: Eventuelt. Indledningsvis fik *Tolstrup* ordet for at afgive en redegørelse om Leths stiftelse; se herom side 46.

Jepsen bad om, at eksemplarer af lovene måtte blive sendt til de medlemmer, der ikke tidligere har modtaget disse. Han slog til lyd for flere annoncer i bladet — og savnede mere »dernede fra«-stof.

Også *Krüger jun.* ville gerne have mere stof om skolen, herunder gerne oplysninger om kommende begivenheder, f. eks. sportskampe.

Damgaard ville gerne medvirke til udsendelse af restoplaget af lovene.

Konow ('54) oplyste, at Heis har givet løfte om fyldige oplysninger vedrørende skolens byggeplaner.

Borelli fandt det beklageligt, at så mange navne savnes i medlemsfortegnelsen. Han opfordrede til, at hver enkelt medlem søger at påvirke sine »frafaldne« klassekammerater til at slutte op om samfundet.

Damgaard udtalte, at det var hans erfaring — efter 20 års virke som registrator af samfundets medlemmer — at det er mere end vanskeligt at fastholde medlemmer, der er »preset« ind på den af *Borelli* foreslåede måde, desværre. I øvrigt kunne han ganske tilslutte sig, at der bør gøres forsøg på at hidføre en udvidelse af medlemskredsen.

Gottlieb følte sig overbevist om, at det har kostet adskillige medlemmer, at bladet i nogen tid ikke er kommet så hyppigt. Han foreslog derfor, at man som en éngangsforanstaltning burde sende et nummer af bladet til de »frafaldne« med opfordring til genindmeldelse.

Stage ('20) udtrykte, hvad mange tænkte, ved at foreslå, at de videre diskussioner blev henlagt til smøtrebrødsspisingen, hvorfor *dirigenten* hævdede mødet.

Generalforsamlingen 1967 i billeder

Øverst til venstre:
Sommerfeldt ('38)

I midten til venstre:
Gottlieb ('20)

For neden til venstre:
Jepsen ('65)

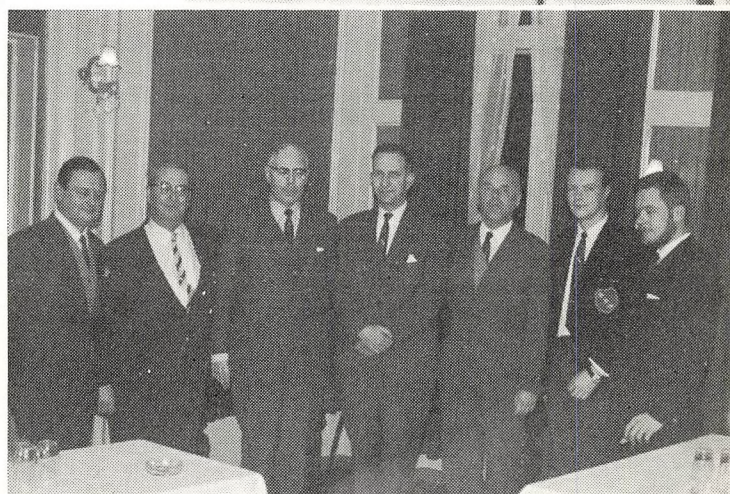
Øverst til højre:
Ammentorp ('42)

I midten til højre:
Smith ('25)

Forneden til højre:
Den
genvalgte bestyrelse:

**Damgaard,
Bang,
Tolstrup,
Seidenfaden,
Schaumburg-Müller,
Sveinbjørnsson
og Aarup.**

Personalia

redigeret af lektor V. Borelli-Møller, Madvigs Allé 6', 1829 København V. Telefon (01) 83 VE 3347

Sejer Dybbro ('54) er pr. 1.-8.-65 ansat som seminarieadjunkt (i dansk) ved Skårup statsseminarium.

Januar 1967

Overingeniør *Herluf Krag Diderichsen* (R'29), A/S De Smithske Jernstøberier og Maskinværksteder, Ålborg, er pr. 1.-1.-67 udnævnt til direktør i nævnte selskab.

Viceudenrigsråd *Janus Paludan* ('38) har med virkning fra 1.-1.-67 modtaget udnævnelse i 28. lønningsklasse i udenrigstjenesten. Paludan er i september 1967 udnævnt til udenrigsråd og chef for Udenrigsministeriets politiske-juridiske afdeling.

14.-1.-67. Dr. med. *Jørgen Worm-Petersen* ('49) besvarer i Berlingske Aftenavis spørgsmål om en ny speciallægebetegnelse for patient og sundhedsvæsen og fortæller om, hvordan man kan vide, om specialisten kan sit kram, selv om han ikke har taget »specialisteksamen«.

Landsdommer *Erik Rud Henningsen* ('22), Østre Landsret, er den 19.-1.-67 beskikket til medlem af en ifølge lov om Statsanstalten for Livsforsikring nedsat bonuskommission.

Februar 1967

I Århus valgtes den 3.-2.-67 en ny turistchef, den 29-årige *Søren Hempel-Jørgensen* (IV'53), der bliver en af landets yngste i et sådant hverv.

Retsassessor *Georg Oscar Bruun* ('38) er fra 1.-2.-67 udnævnt til dommer i Kolding herredsret.

Universitetslektor, cand. polit. *Mogens Boserup* ('28), der indtil fornylig ledede administrationen af Danmarks tekniske samarbejde med udviklingslandene, kommenterer og kritiserer forslagene om at dansk u-landshjælp gives i form af overskudsleverancer fra landbruget. Artiklen indgår i en bog med titlen »Hjælper vi?«, som Mogens Boserup udgav på Gyldendals forlag i februar 1967.

Arkitekt, docent *Bjørn Bindselev* ('41) holdt i dagene 28. januar–12. februar 1967 gæsteforelæsnings ved fakultetet for arkitektur ved University College i Nairobi om anvendelse af computers i byggeindustrien med eventuelt henblik på at indføre CBC-systemet i Kenya.

Redaktionschef *Arne Grum-Schwensen* ('36), Fyens Stiftstidende, blev den 12.-2. interviewet til sit eget blad i anledning af hans 50 årsdag.

23.-2.-67. *Jacob Ibsen Vistfeldt* ('51) blev dr. med. med megen anerkendelse for sin fortræffelige afhandling om kromosombeskadigelse som følge af bestråling. Officiel opponent var dr. med. *Jørgen Schultz-Larsen* ('39).

På spørgsmålet »Hvordan er den ideelle feriedag?« svarer baron *Axel Reedt-Thott* ('39): »En vinterdag på ski i Schweiz og en sommerdag i en båd ved Mallorca«. Begge svar får en god begrundelse i Berlingske Aftenavis den 25.-2.-67.

1. reservekirurg, dr. med. *Claus Jessen* ('40) er ved kgl. resolution udnævnt til assisterende overlæge ved Rigshospitalet fra den 1. februar 1967.

I Danmarksposten nr. 1-2/1967 citeres læge *Poul Toussieng* ('37): »Høflighed er som en luftpude: Der er ingenting i, men den er behagelig.«

25.-2.-67. I Landsbladet nr. 8 skriver agronom *Poul E. Tyge* ('49), der er ansat som assistent hos statskonsulent Knudsen, Washington, USA, om skelsættende ændringer i USA's landbrugspolitik og om, at de produktionsbegrænsende programmer gøres til syndebug for landbrugets problemer.

Marts 1967

1.-3.-67. I radioens udsendelse »Pressen uden bladdød« medvirkede pressehistorikeren, amanuensis *Niels Thomsen* ('49).

Professor, dr. med. *Mogens Andreassen* ('29) var atter officiel opponent ved en doktordisputats.

Professor, dr. phil. *F. J. Billeskov Jansen* ('26) skriver i Berlingske Aftenavis den 11.-3. om, at digterne bør deltage i den offentlige debat. Han siger bl. a., at en kunstnerstøtte må gives ud fra et strengt sagligt skøn og uden betingelser, således at kunstneren alligevel kan bevare sin personlige uafhængighed over for samfundet.

13.-3.-67. Halvdelen af Frederiksdal er af N. J. Krabbe overdraget til sønnen *Jon H. Krabbe* ('54).

17.-3.-67. Højesteretsadvokat *Poul Hjeremind* ('29), der er formand for Marie Bangs Legat, overrakte en check på 30.000 kr. til Grænseforeningen; beløbet skal gå til foreningens nationale arbejde.

Sekretær, cand. jur. *Lennart Konow* ('54), Civilforsvarsstyrelsen, er den 20.-3.-67 indvalgt i repræsentantskabet for Foreningen af overenskomstansatte akademikere i centraladministrationen (Ministerialforeningen II).

Komponisten, mag. art. *Jan Møgaard* ('44) leverede musikken og højskolelærer, mag. art. *Jørgen Knudsen* ('44) optakten til Sofokles' Antigone, der opførtes i TV den 24.-3.-67.

Skovridder *N. P. Tulstrup* ('41) er den 16.-3. interviewet i TV i anledning af stormkatastrofen den 23.-2. — Den 28.-3. blev N. P. Tulstrup interviewet til Berlingske Tidende i samme anledning, og den 7.-4. udtalte han sig til Radioen i anledning af det tiende forstlige symposium, der drejede sig om udnyttelse af skovene som friluftsområde for befolkningen. Symposiet blev holdt på »Rolighed« i Vedbæk og i arrangementskomiteen sad — foruden N. P. Tulstrup — direktør, cand. jur. *Niels Arntstedt* ('39), Humleøre, og skovridder *Sv. Bang* ('26), Orupgaard, plus en sora-ner.

Blandt de 90 danske med tilknytning til de tidligere danske besiddelser i Vestindien, der tog af sted for at deltage i mindehøjtideligheden på Sct. Thomas den 31.-3.-67 i anledning af 50 årsdagen for afståelsen af øerne, var kaptajn *Emil Lassen* (V'09) og fhv. højesteretspræsident *O. I. Kaarsberg* ('12).

Højskolelærer, mag. art. *Jørgen Knudsen* ('44) er med i Radioens uformelle søndagsudsendelse: »Notabene«, samt Radioens bogkronik.

Brandchef på Frederiksberg, civilingeniør, dr. techn. *Jørgen Mygdin* ('18) er udnævnt til Ridder af Dannebrogordenen.

Forpagter, cand. jur. *Kaj R. Dahl* ('09) skriver et læserbrev i Politiken med overskriften »Bønder gasses ud« og nævner et eksempel på grundværdistigninger på 1100–1200 procent, der driver bønder og gartnere fra hus og hjem.

Generalkonsul *C. F. Glad* ('09) er blevet udnævnt til æresmedlem af Mineralolie-Branche-foreningen.

Godsejer *Erik Mourier* (V'25) Brahe-Trolleborg er udnævnt til hofjægermester.

Læge *Johs Hulgaard* ('50) er atter med på vindernholdet i det danske mesterskab i bridge.

Civilingeniør *Gert Vogel* ('57) har pr. 1.-2.-67 tilendebragt sin værnepligt ved søværnet og er fra samme dato ansat i konsulentfirmaet Asbjørn Habberstad A/S, Oslo afd.

Gavnøfondens Samling af Nederlandske Mestres, 63 i alt, er af Gavnø Kunstfonds Samlinger udlånt i nogle uger til Lunds kunsthall.

Skuespiller *Fritz Brun* (II'49), søn af overlæge *Georg C. Brun* ('23), spillede en god rolle i Radioens udsendelse »Jan kalder Moskva«.

Hofjægermester *Frantz Lassen* (V'39) og frue er begge valgt til bestyrelsen i Kastrup-Holmegaards Glasværker; desuden er Frantz Lassen blevet formand for bestyrelsen i Vedex, Dansk Skovindustri, Næstved, i stedet for baron *Axel Reedt-Thott* ('39).

Michael Jessen ('67), søn af overlæge *Claus Jessen* ('40) er efter at have gennemgået optagelsesprøverne blevet antaget som elev i flyvevåbnet.

Jesper Ryberg (III G) er på et landsmøde i Odense valgt til formand for Gymnasieelevforeningen i Danmark.

Lektor ved Handelshøjskolen i Stockholm, *Lars Matthiesen* ('49) har sendt arkivet et særtryk af sin afhandling i *The Swedish Journal of Economics*, 1966; emnet er »A Note on the Haavelin Theorem«.

Direktør *Torben Schur* ('44), der er medindehaver af firmaet Brdr. Schur, har påbegyndt opførelsen af en plasticfabrik syd for grænsen. Firmaet har i forvejen i Steinberg Kirche en fabrik, der fremstiller 2,5 mill. tobakspunge pr. uge.

Filminstruktør *Tue Ritzau* ('50) har optaget nogle smukke dyrebilleder, der blev vist i TV-udsendelsen: »Natursens husholdning«.

Formanden for det danske FAO-udvalg, statskonsulent *H. J. Kristensen* ('39) deltog i Radioens diskussion om: »Hjælpearbejde – men hvorfor med kirkeligt fortegn?«

Kgl. kapelmester *John Frandsen* ('34) har med stor succes dirigeret i Malmö, Stockholm og Helsingborg og desuden også dirigeret det hjemlige radiosymfoniorkester.

Baron *Iver Reedtz-Thott* ('42), Fedgården, skriver i Politiken den 6.-3.-67 under overskriften: »Liberalisme – Socialisme eller Pop?«

Redaktør *Hans V. Bischoff* ('50) har i »Kriterium, Tidsskrift for Kultur og Politik«, marts 1967, skrevet en artikel: »Hvid mand i Afrika – et tidsbillede«.

Forfatteren *Sven Holm* ('58), der er medredaktør af Radioens udsendelse Mosaik, har fået Carl Møllers Humoristlegat. En norsk litteraturkritiker skriver i en anmeldelse af en ny dansk antologi: – Men Sven Holms bitre og mangetyde »Jagten« er kanskje samlingens virkelige mesterstykke«. Den ansatte svenske bogkritiker Arthur Lundkvist anmelder i Bonniers literära Magasin for april 1967 Sven Holms »Jomfrutrur« og karakteriserer ham således: »Sven Holm hör, jämte Svend Åge Madsen, till sextioalets främsta unga begåvningar i dansk prosa«.

Læge *K. H. Tønnesen* ('44) har fået forlænget sin ansættelse som videnskabelig assistent ved medicinsk-fysiologisk institut for et år fra den 1.-6.-67.

Forfatteren *Palle Rosenkrantz* ('84) berømte kriminalroman: »Hvad skovsøen gemte« er blevet genoptrykt.

Vallø Stifts kurator, greve *E. Reventlow* (III'32) var en af talerne ved blomsterløgsparkens åbning.

Direktør *Geert Drachmann* ('28) var forligsmand i forhandlingerne mellem landbruget og LO om fornyelse af overenskomsterne.

Advokat *Kurt Møller* ('38), der er formand for Dansk Badminton Forbund, er lykkelig over den succes, de danske spillere har fået, men der er højspænding på om resultat i Indonesien; her er 100.000 kr. på kant.

Arkitekt *Helge Finsen* ('15) fratrådte med udgangen af marts 1967 sin stilling som bygningskyndig direktør i Byernes Hypotekforening.

William Langhorn ('63), der har fået sin uddannelse i ØK, er blevet ansat i firmaets bogholderi i Accra, Ghana, hvor også *Preben Glabson* ('55) slår sine folder.

I Helse nr. 2/1967 skriver overlæge, dr. med. *Georg C. Brun* ('23) et indlæg med titlen »Tilførsel af blod kan være livsafgørende«.

Redaktionschef *Bent Thorndahl* ('47) har udgivet en ny kriminalroman: »En bolighøj's død«. Hans første bog, »Mordet i Poeklubben« er optaget i kriminalklubbens udgaver.

Baron *Carl Haxthausen* ('19), Skarridshus, Jyderup, skriver i Politiken 2 læserbreve om »Politisk højre- og venstredrejning« og desuden et jagtbrev »Påskan og snepperne«.

Sekretær, cand. jur. *Lennart Konow* ('54) anmelder i Personalhistorisk Tidsskrift »Juridisk Stat, 23. udgave«.

Lektor *Sv. Juel Møller* har for Det kgl. Bibliotek udarbejdet 1. hefte af »Bidrag til H. C. Andersens Bibliografi«, omfattende oversættelser til andre nordiske sprog: færøsk, grønlandsk, finsk, islandsk, norsk og svensk. I alt er H. C. Andersens eventyr oversat til 100 sprog.

Museumsinspektør, dr. phil. *Knud Paludan* ('27) var medarbejder ved et værk, som Videnskabernes Selskab har udgivet om resultaterne af de antropologiske undersøgelser under Den 3. danske centralasiatiske Ekspedition.

Direktør *Henrik Rosenvinge* ('20) er udtrådt af bestyrelsen for Aktieselskabet Grenaa Dampværeri, København.

Dansk historisk Fællesforenings »Danske historikere 1965« bringer biografier af en række herlovianere: *Sven Tito Achen*

('40), *J. H. Baagøe* ('10), *Luja Balslev* ('19), *Mogens Bencard* ('48), *Holger Brøndsted* ('05), *Henrik Hertig* ('33), *Erik Holtved* ('16), *Harald Ilsøe* ('51), *Frits Paludan-Müller* ('02), *Peter Riemann* ('27), *Frederik Schrøder* ('06), *Niels Thomsen* ('49), *J. Troels-Smith* ('34) og *Frantz Wendt* ('23).

Godsejer *Erik Tillisch* ('44) er fratrådt som direktør for Ny-Nitrogen A/S, København.

Direktør *Hans Labo Flinck* ('30) er udtrådt af bestyrelsen for A/S Det Danske Gaskompagni, Odense.

Fhv. direktør for »Danmarks geologiske Undersøgelser«, dr. phil. *Hilmar Ødum* ('17) skriver i Politikens kronik den 17.-2.-67: »Om at save grene over; nogle tanker om rovdrift på vor natur«. Den 1.-3. skriver Hilmar Ødum, der er formand for Naturfredningsrådet, en kronik »Hvem ejer Danmark«; her går Hilmar Ødum ind for, at ejendomsretten til naturværdierne tages op til revision.

April 1967

15.-4.-67. Civilingeniør *Niels O. V. Andersen* ('40) foreslår i et læserbrev i Politiken en mere effektiv færdselspropaganda og synes, at benzinbranchen i stedet for de mange forskellige lotterier burde lave en effektiv propaganda for større færdselssikkerhed.

16.-4.-67. *Jan Mægaard* ('44) gennemgår i Pladeforum værker af Arnold Schönberg, medens klassekammeraten *Jørgen Knudsen* ('44) i »Notabene« diskuterer »Fremtiden« sammen med tre andre.

Statsskovrider *Bent Engberg* ('42), Almindingen, er godt tilfreds med, at der er givet dispensation fra særfredningen af råbukke på Bornholm; de gør for megen skade på kulturerne. Kongen deltog i jagten på rådyrene, der blev brugt til bryllupsmiddagen for prinsesse Margrethe og prins Henrik den 10.-6.-67.

16.-4.-67. Stud. mag. *John Thobo-Carlson* ('62) og hans kone, Ingrid, er igangsættere i en gruppe, der vil organisere børneparkering, hvor de studerende selv skal være babysittere.

Underdirektør *Henning Hansen* ('31), Virum, er udnævnt til afdelingsdirektør for Jyllands-Postens Københavns-afdeling.

I Berlingske Tidende den 16.-4.-67 udtaler fem unge forfattere, deriblandt *Sven Holm* ('58) sig om, hvad Statens Kunstfonds store stipendium betyder for dem. Berlingske Tidende stillede 8 spørgsmål, som blev besvaret skriftligt, og de var gennemgående positive. Stipendierne gav arbejdsro (Svend Holm kunne således holde op med de dødsyge jobs som kontorskriver, landmålermedhjælper og undulatfodrer), gav opmuntring og gode resultater, for enkeltes vedkommende gav det også følelige skattemæssige lussinger. – Svend Holm har udsendt en ny bog »Sengebeste«.

Den 22.-4.-67 skriver fhv. kommunalrevisor *F. A. Milo* ('17) i et læserbrev i Politiken med overskriften »Spring for livet« om de uheldige forhold ved forskellige fodgængerovergange i København.

Kontorchef i Socialministeriet *Erling Arntzen* ('34) deltog i Radioens Middagsaktuelt den 19.-4.-67 om ekstratillægspensionsordningerne.

I Søndags Politiken den 23.-4.-67 udtaler kunstmæcen, civilingeniør *Carsten Friis Jespersen* ('20) sig i et Ninka-interview om en fond, han har stiftet til enerens bevarelse. Fondens formål er »at yde eneren en tiltrængt håndsrækning i det af massementalitet mere og mere prægede samfund.«

Endvidere udtaler Carsten Friis Jespersen sig åbenhjertigt om u-landshjælp til Kina, om Vietnam, om kunststøtte, cand. politier og om Thailands kongehus, der kopierer solkongens hof.

Amanuensis *Niels Thomsen* ('49) har i Pressehistorisk Årbog foretaget en opgørelse over den danske presses stilling 1965–66, og i Pressehistoriske Afhandlinger, 1965, har han givet en række oplysninger om, hvem der ejer den danske presse.

I Berlingske Tidendes Skolekomediekonkurrence vandt Herlufsholm præmie for årets skolekomedie »Romulus den Store« af Friderich Dürrenmatt. Også i 1965/66 blev Herlufsholms skolekomedie præmieret.

Maj 1967

Ingeniør *Kaj Allan Andersen* ('44), Virum, er indtrådt i bestyrelsen for »Strøllille Grusgrav A/S«, Strø kommune.

5.-6.-67. Professor *Jørgen Lehmann* ('14) vid Göteborgs universitet tilldelades på fredagen Anders Jahres medicinska pris

på 125.000 kr. for framstående forskningsinsats inom nordisk medicin. Prisiurymän i sin motivering särskilt Lehmanns uppträckt av para-aminosalicylsyra som ett medel mot tuberkulos.

4.-5.-67. I Politiken skriver *Mogens Brandt*: »Det er i dag, De skal grundlægge Deres vinkælder« og bringer et billede af apoteker *Holger Lykke Ewalds* ('49) vinkælder i Hobro.

8.-5.-67. Generalmajor *N. E. Leschly* (M'25), logistik-chef ved NATO-hovedkvarteret i Kolsås ved Oslo er udnævnt til kommandør af Dannebrog. Fra 1.-2.-68 flytter *N. E. Leschly* tilbage til Danmark for at overtage posten som chef for Bornholms værn.

Berlingske Tidende bragte den 10.-5.-67 et billede af *Peder A. Linnets* ('36) tre fritstående figurer, der var udstillet i Nikolaj kirkesal. Udstillingen rummede et tværsnit af dansk nutidskunst, maleri og skulptur.

16.-5.-67. Overlæge, dr. med. *Georg C. Brun* ('23) skriver i et læserbrev i Politiken om, hvorledes en lille skare målbevidste revolutionære kan ophidsede masserne mod fremskridtsvenlige regeringer og danne diktaturtyranni.

19.-5. Museumsinspektør, dr. phil. *Knud Paludan* ('27) er blevet udnævnt til Ridder af 1. grad af Dannebrog.

21.-5.-67 talte generalkonsul *J. D. Scheel* ('36) i TV i anledning af verdensudstillingen Expo 67 i Montreal.

24.-5.-67. Forligsmanden, direktør *Geert Drachmann* ('28) kan ånde lettet op, efter at de lange og besværlige forhandlinger er sluttet med forlig.

Assisterende overlæge, dr. med. *Stig Jarnum* ('44) har af *P. Carl Petersens* fond fået 13.700 kr. til undersøgelse af tarmsygdomme. Han har tidligere fået 30.000 kr.

Nordisk Skovunion har holdt kongres i København med 700 deltagere. Kongressens generalsekretær er den daglige leder af Dansk Skovforening, skovrider *N. P. Tulstrup* ('41), som får en smuk omtale som »dagens mand« i Politiken den 25.-5.

25.-5.-67. Læge *K. H. Tønnesen* ('44) var opponert ved en doktordisputats om smerter i benene.

Knud Paludan ('27) skriver i *Naturens Verden*, maj 1967, om »Rovfuglens historie i Danmark«; et uddrag heraf, hvor der berettes om lektor *Johannes Ferdinands* ('98) undersøgelser vil senere blive bragt i rubrikken Breve og Klip.

I samme nummer af *Naturens Verden* skriver læge *Lorenz Ferdinand* ('40), søn af lektor *Ferdinand*, om »naturiagttagere og naturværn«.

I anledning af Jagt- og Skovbrugsmuseets 25 års jubilæum benytter Politiken »lejligheden til at rette alle vore spotlights på institutionens leder, lægen, zoologen og ornitologen, dr. phil. *Knud Paludan*«. Under overskriften »Et fund af en ornitolog« giver bladet i øvrigt et meget smukt billede af *Knud Paludan*. Den 22.-5. blev *Knud Paludan* interviewet i Radioen i anledning af jubilæet.

Professor, dr. theol. *Børge Diderichsen* ('24) var en af dommerne, der skulle kåre studenternes go-go-pige 1967 ved en stor fest på Københavns universitet den 20.-5.

Soransk Samfund arrangerer en udflugt til Sorø-egnen for at besøge særlig historisk interessante steder under lektor *L. Balslevs* ('19) ledelse.

Direktør *Henning Friis* ('30), Socialforskningsinstituttet, er af UNESCO blevet anmodet om at indtræde i den rådgivende komité for The Research Centre on Social and Economic Development in Asia, New Delhi.

Forfatteren *Carl Haxthausen* ('19) skriver kronik i Politiken om »Vejene og landskabet« og fortæller heri om de gamle vejs skønhed og skavanker.

I en radiodiskussion »Vi og udviklingslandene« var universitetslektor, cand. polit. *Mogens Boserup* ('28) indbudt til at deltage.

Kontorchef i Arbejdsministeriet, cand. polit. *Per Kirstein* ('29) var indkaldt som »vidne« i Radioens og TV's høring om sam- beskatning.

Direktør for Religious Books Department, New York, *Erik Langhøj* ('44) har været i København på forretningsbesøg.

Generalsekretær *Frantz Wendt* ('23) er af Ministeriet for kulturelle Anliggender efter indstilling af Foreningen Norden blevet genbeskikket til medlem af repræsentantskabet for Dansk Sprog- nævn for perioden indtil 1970.

Lektor *Jacob Appel* ('48) er beskikket som censor ved sproglig-historisk embedseksamen i faget historie.

Som afslutning på Kierkegaard 150-året afholdt UNESCO i slutningen af april 1964 nogle Kierkegaard-dage i Paris; de fore- drag, som blev holdt der, er nu udkommet i bogform; en af bi- dragyderne er formanden for det danske Kierkegaardsamfund, professor *F. J. Billeskov Jansen* ('26). — Billeskov Jansen har i øvrigt skrevet et essay om Valdemar Rørdam til hans »Udvalgte digte«, der er udsendt i Gyldendals nuklassiske lyrikere. Desuden har Billeskov Jansen den 10.-5. talt i Radioen om *J. L. Heibergs* »Seer Jer i Speil« og *H. C. Andersens* »En Nat i Roeskilde«.

Overlæge, dr. med. *Torben Iversen* ('41), Centralsygehuset i Næstved, er udnævnt til overlæge ved børneafdelingen på Århus Kommunehospital og professor ved Århus Universitet.

Juni 1967

1.-6.-67. Overlæge *Eilif Gregersen* ('44) er inevalgt i møde- komiteen for den 18. nordiske oftalmologkongres i København.

5.-6.-67. Arkitekt *Helge Finsen* ('15) fortæller i »Sproghjørnet« i Politiken, at hans moder, der i 1870 gik i Frk. Kruses Skole, hos professor Rasmussen lærte at skelne mellem ø og ö i løven brøler.

5.-6.-67. Blandt deltagerne i de festligheder, der fandt sted forud for Tronfølgerens bryllup, sås brødrene *Erik Iuel* ('45), *Iver Iuel* ('45) og *Gregers Iuel* ('64), samt *Søren Haslund-Christensen* ('50), fremdeles brødrene *Ian Mac van Hauen* ('50) og *Uggi Mac van Hauen* (M'50). Endvidere *Fl. Lüttichau* (VII'54), brø- drene *Preben Ablefeldt-Laurvig* ('55) og *Ulrik Ablefeldt-Laurvig* ('57), brødrene *Niels Iuel-Brockdorff* ('57) og *Chr. Iuel-Brock- dorff* ('59), *Mogens Kaj Munk* ('57) og *Jean Just* ('58). Det forlyder, at man dansede »herloviansk lancier«. En af de mange herlovianerdeltagere være hermed opfordret til at be- eller af- kræfte dette forlydende.

5.-6.-67. Ambassadør *Eyvind Bartels* ('34) talte i Radioen om Europa i dag og u-landene, desuden var *Eyvind Bartels* til Ra- dioens pressemøde den 11.-6., hvor fire kvindelige journalister stillede nær- og pågående spørgsmål; på et af dem, om han havde været glad for at gå på Herlufsholm, svarede han nej, og han sagde, at skolen var hård, diplene havde ikke den beskyttelse, som er hjem kan give, men tilføjede senere, at det var en god ting, ikke at have været beskyttet for meget. — Endelig nåede *Eyvind Bartels*, medens han var hjemme på orlov, at skrive i *Kristeligt Dagblad* om Danmarks forhold til Frankrig og England.

14.-6.-67. Afdelingsleder, dr. med. *J. Schultz-Larsen* ('39) var officiel opponert ved en doktordisputats om kromosomstudier ved primær amenorrhoe.

15.-6.-67 var professor, dr. med. *Mogens Andreassen* ('29) of- ficiel opponert ved en doktordisputats om transplantation af hud. *Mogens Andreassen* er blevet indvalgt i et udvalg, der skal ny- ordne hospitalsvæsenet i Storkøbenhavn, således at trafikskadede kan hjælpes bedre, end det er tilfældet i øjeblikket.

18.-6.-67. Baron *Carl Haxthausen* ('19) er glad for den nye jagtlov af 25.-5.-67, hvori en række utiltalende jagtformer for- bydes. Efter denne lov vil der blive krævet jagtprøve for nye jægere. Den 25.-6.-67 har *Carl Haxthausen* et læserbrev i Poli- tiken om aflivning af hunde i Grønland.

Civilingeniør *Iver Reedtz-Thott* ('42), Fedgården, skriver i et læserbrev i Politiken den 18.-6. under overskriften »Lad arbej- derne få en chance« bl. a.: »Denne mulighed kan måske bringe nye tanker, måske en helt ny og frugtbringende måde at se virk- somhederne på«. Den 19.-6. behandler *Iver Reedtz-Thott* i et stort indlæg spørgsmålene om 1) Tysklands deling, 2) de Gaulle og 3) Danmarks forhold i det store, internationale spil.

23.-6.-67. Formanden for Foreningen Norden på Frederiks- berg, højsteretsadvokat *Poul Hjermin* ('29) bød velkommen ved foreningens store Sankthansfest i Frederiksberg Have.

Søndags Politiken den 25.-6. startede med en kriminalroman: »Hul i Absalon«, på 7 kapitler, skrevet af 7 kendte forfattere. Redaktionschef *Bent Thorndahl* ('47) skrev det første kapitel.

Adjunkt *Per Engell Christensen* ('50), Hjørring, blev fotogra- feret til Søndags Politiken den 25.-6., medens han censurerede for en kvindelig eksaminand i Odense, som Politiken havde kå- ret til årets studenterpige.

30.-6.-67. Under den eksisterende kombination af bolignød og mangel på arbejdskraft er det et misforhold, at en lejer på livs- tid kan være tvunget til at udføre rengøringsarbejde, som han engang har indladt sig på, for at kunne beholde sin bolig. Kon- torchef, cand. jur. *P. A. Tvede* ('40), der er formand for et

københavnsk huslejenævn, går stærkt ind for en lovrevision, der kan bringe dette misforhold til ophør.

For første gang er dansk reklamefilm hædret ved en amerikansk festival, oplyser Gutenberghus Reklame Film. Det drejer sig om trickfilmen »Aalborg Akvavit«, der er skrevet af filminstruktør *Jens Henriksen* ('26).

SAS har foretaget en flyvning over Grønland, hvor man navigerede efter Vikingernes »Solsten«, som brugtes som tussmørkekompasser. Brugen af solstenen er baseret på erkendelsen af lysets polarisation, der første gang blev registreret af *Erasmus Bartolin* ('1642) i København i året 1669.

Overlæge *Ole Remvig* ('28) fra Det Fysiurgiske Hospital i Hornbæk talte ved Rigsforeningen til Gigtens Bekæmpelses hovedbestyrelsesmøde i Gråsten om fremskridtene inden for gigtforskningen; den mest frugtbare forskning foregår i øjeblikket indenfor immunbiologi.

Statsskovrider *P. Morville* ('46) blev interviewet i TV angående arbejdet med oprydningen efter de store stormskader i Sønderjylland i februar, hvor 65.000 træer blev væltet.

Ved afrejsen fra Chile skænkede kaptajn *Emil Lassen* ('09) som vicepræsident for The Henry L. and Grace Doherty Charitable Foundation en stor pengegave til den danske skole i Maipú. Kaptajn Lassen, der tillige er præsident for The Helen Lee Lassen Foundation i Chile, har i år skænket over 100.000 dollars til lægevidenskabelige, pædagogiske og filantropiske institutioner — i 1965 og 1966 blev tilsvarende beløb uddelt, og desuden blev 1 mill. dollars bevilget til bygningen af en »aula magna« for Universidad Católica de Chile.

Læge *Jens Vuust* ('58), Haderslev Amtssygehus, har på Århus Universitet modtaget guldmedalje for et arbejde med patienter, der har behov for nyretransplantation og har desuden undersøgt udskillelse af aminosyren hydroxyprolin både hos normale og hos nyrepatienter.

Juli 1967

2.-7.-67. Højskolelærer, mag. art. *Jørgen Knudsen* ('44) talte i Radioen om »Provoernes stamfader Rosseau« og hans kulturopgør.

Rektor *Oluf Bruhn Müller* ('30) er udnævnt til rektor for det af staten overtagne studenterkursus, Fyns Studenterkursus.

Generalsekretær *Franz Wendt* ('23) er gentagne gange blevet interviewet i Radio og TV i anledning af Nordisk Råds møder i Helsingfors.

I F. L. Smiths »Nyt«, juli 1967 findes et interview med civilingeniør *Anker Lund* ('25), der er medlem af Cement Ltd.s bestyrelse i Irland.

Læge *Flemming Rasmussen* ('48) er ansat som reservelæge ved ortopedisk-kirurgisk afdeling på Bispebjerg Hospital for 1 år fra den 1.-7.-67.

18.-7.-67. Universitetslektor *Mogens Boserup* ('28) skriver i et læserbrev om overproduktionen af akademikere, at et muligt overskud altid vil kunne finde anvendelse som »teknisk bistand til udviklingslandene.«

Forfatteren *Carl Haxthausen* ('19) skriver i sit jagtbrev i Politiken den 9.-7. om pürschjagt på en gammel buk, og den 30.-7. om den nye jagtlovs ikrafttræden og glæden ved trækjagten. Den 4.-8. trækker Carl Haxthausen linierne op mellem jagtlovene fra 1894, 1931 og 1967.

19.-7.-67. Ornitologen, læge *Lorenz Ferdinand* ('40) blev interviewet i Radioen om betydningen af fuglelokaliteter i landet.

6.-7.-67. Forpagter, civilingeniør *Iver Reedtz-Thott* ('42) skriver i et læserbrev om den udhuling, der er sket i Kennedy-aftalen om vores kreatursport til fællesmarkedet.

24.-7.-67. Forpagter, cand. jur. *Kaj R. Dahl* ('09), Østrupgård, skriver i et læserbrev om den overraskende kolde douche, som de Gaulle og Fællesmarkedet gav os ved at bryde Kennedy-aftalen om vor betrængte kvægeksport.

Professor, dr. med. *Jørgen Lehmann* ('14) er blevet udnævnt til æresmedlem af det østrigske medicinske selskab i Wien.

Under betegnelsen »I Klintekongens rige« udsendte Radioen den 22.-7. en reportage fra et besøg hos godsejer, hofjægermester C. C. Scavenius ('34), Klintholm; aftenen i forvejen havde TV et interview med C. C. Scavenius om opdrætning af en race af køer til spisebrug.

Undervisningsministeriet har beskikket professor, dr. tehol.

Børge Diderichsen ('24) som medlem af en kommission vedrørende undervisningen i fagene kristendomskundskab og religion.

Udlandet sætter pris på de unge danske forfattere: *Svend Holm's* ('58) roman »Jomfrutur«, fra Gyldendal er kommet både i Norge og i Holland. Nu kommer den også i Frankrig.

Den landsretssagfører *Erik Damgaard* ('17), Haslev, meddelte antagelse til at deltage i udførelsen af offentlige beneficerede sager ved retten i Haslev m.v. er forlænget indtil udgangen af juli måned 1968.

I en TV-udsendelse: »Er Gud død? — en samtale om ateisme« var afdelingsleder, cand. art. *Povl Dalsgaard-Hansen* ('44), Århus, indbudt som diskussionsdeltager.

Overlæge, dr. med. *Georg C. Brun* ('23) skriver i et læserbrev et svar på en amerikansk forfatters udtalelse om, at hele elendigheden blandt USA's negre ensidigt skyldes den hvide befolkning: »at negrenes fremsynede og menneskekærlige ledere selv må være med til at skabe det nye og konstruktive.«

Generallæge *Mogens Winge* ('26) har i Militærlægen nr. 1/67 skrevet om Forsvarets lægekorps 1966—67. Mogens Winge har repræsenteret Danmark ved den 27. session de l'oggece international de Documentation de Médecine Militaire i San Marino og i de engelske marinelægers årsmøde i Royal Naval College i Greenwich.

Cand. mag. *Harald Ilse* ('51) har skrevet en stor afhandling i Fund og Forskning, Det kgl. Biblioteks Samlinger, XIV 1967, om Arild Huitfeldts krønike konfronteret med Anders Sørensen Vedel og Eftertiden.

Det er lykkedes Københavns Bymuseum at erhverve den forlovelsesring, Søren Kierkegaard skænkede Regine Olsen. Ringen er erhvervet ved professor, dr. phil *F. J. Billeskov Jansen's* ('26) mellemkomst.

Tillægspensionsudvalget af 1964, hvis formand var fhv. departementchef *Erik Drejer* ('10) har offentliggjort sin betænkning.

August 1967

Sten Krabbe ('60) er fra den 1.-8.-67 ansat som befragter hos A. P. Møller i New York.

I en artikel om det danske sprog står i Politiken den 4.-8.: »Spurgte man den sproglige vismand, nu afdøde *Paul Diderichsen* ('23), om det var korrekt at sige sådan eller sådan, svarede han: jeg ved det ikke, og det interesserer mig heller ikke. Med ham indvarsles en ny holdning over for sproget, den antikværentalantiske. Den holdning kan gøre vores pleje af dansk mere meningssøgende, mindre hoverende over for andres ufuldkommenhed.«

4.-8.-67. Forlagschef *Adam Helms* ('23) spørger i et læserbrev om, hvor mange døde bedstemødre og svigermødre, der forsvinder i stjålne biler i Spanien — og genfortæller vandrehistorien om bedstemoderen, der døde under en varmebølge i Spanien og blev gemt i bilen, som senere blev stjålet. Anledningen er en artikel den 17.-7., hvor historien berettes som en førstegangshistorie.

15.-8.-67. Ambassadør *Eyvind Bartels* ('34), New Delhi, er udnævnt til ambassadør i Cairo.

22.-8.-67. Dr. phil *Torben Monberg* ('48) kommenterede i Radioens kulturmagasin den nye udgave af »Noa-Noa, Gaugin's Stillehavsdrom«.

Professor, dr. med. *Mogens Andreassen* ('29) gav på sygehusinspektørernes fortsættelseskursus på Nyborg Strand oplysning om trafikulykkerne og foreslog forbedringer i skadebehandling. Alene i København kommer der hvert år 150.000 mennesker til skade.

23.-8.-67. Billedhuggeren *Peder A. Linnet* ('36) er indbudt til at deltage i »Å.-udstillingen«, der i oktober måned vises i Århus, Åbenrå og Ålborg.

27.-8.-67. Madeksperten *Mogens Brandt* har aflagt besøg hos den gamle apoteker *H. Ewald* ('49) i Hobro, som har kørt ham til Bindlevs Nordre Mejeri, for at smage på Danmarks bedste smør, desuden har Mogens Brandt fra kloge Ingers (fru Ewalds) Køkken fået en opskrift på en lammerullepølse, der skal skæres i tykke skiver og spises på frisk landbrød med nykærnet smør, og der skal drikkes en kold øl og porsbrændevin til. Noget tyder således på, at Ewald ikke lider nød, selv om det nu snart er mange år siden, han har været gæst ved en herlovianerfrokost. Han interesserer sig imidlertid for andet end mad: i oktober ind-

vælges han som jurisdiktionsformand for Hobro købstads og Rinds og Gislum herreders afdeling af Forenede Danske Motor-ejere.

22.-8.-67. Dragens dage som olympisk klasse er talte, siger *Ole Svend Andreassen* ('54), sekretær i Dansk Solingklub, til *Berlingske Tidende*.

I »Museum midt på dagen« fortæller *Sven Holm* ('58) sammen med andre unge forfattere barndomsindringere, der har haft særlig betydning for dem.

Civilingeniør *K. G. Sebested* ('35), Kuala Lumpur, er udnævnt til Ridder af Dannebrog for sin betydelige indsats for danske i Malaysia.

Ib Andersen ('36) er pr. 1.-9.-67 tiltrådt som sognepræst i Sct. Knud Lavards sogn, Lyngby.

September 1967

Professor *Flemming Tolstrup* ('24) har i *Juristen* nr. 21/1967 skrevet om de nye landbrugslove af 4. april 1967.

Læge *Ove Høegh-Guldberg* ('24) har i *Norsk Entomologisk Tidsskrift* Vol. XIII, 1966, skrevet om arveligheden i en krydsning mellem *Arica Agestis Schiff* og *A. Artraxerxes F.* (Lep. Rhopalocera), *Ariciastudier* No. 7) — og sammen med *Ove Frydenberg* skrevet en afhandling i *Hereditas* 56: 145—158, 1966, om *The Genetic Differences between Southern English Aricia Agestis Schiff and Scottish A. Artraxerxes F. (Arica, Studies No. 8)*.

Redaktør *H. V. Bischoff* ('50), B.T., blev interviewet i TV i anledning af, at han havde kritiseret den måde pristalsbestemelsen var foregået på. Se i »Breve og Klip« om pressens reaktion på Bischoffs vågne kritik.

Arkitekt *Paul Ammentorp* ('42) og arkitekt *Haubroe* fortsatte traditionen fra de forrige år og projekterede årets rundskuehus.

Universitetsadjunkt *Torben Monberg* ('48) skriver i *Politiken* en kronik om »Provoer og støvletramp«.

Næstved Tidende havde den 7.-9. et stort interviu med tidligere forpagter på Nysø, *Hartvig Fabricius* ('05) i anledning af hans 80-års fødselsdag. Se nærmere herom i »Breve og Klip«.

Foruden at fortsætte sine udsendelser »Mosaik« i *Radioen* vil forfatteren *Sven Holm* ('58) i løbet af oktober måned udsende sin nye bog »Termusk Atlanterhavskysten«.

Universitetslektor *Mogens Boserup* ('28) skriver i et læserbrev om den kongelige families placering i Folketinget og henviser til det af generalsekretær *Frantz Wendt* ('23) skrevne bind 14 af den af *Politiken* udgivne *Danmarks historie*.

Professor, dr. med. *Mogens Andreassen* ('29) blev interviewet i TV i anledning af mærkesalget til kræftens bekæmpelse. Der blev givet fyldige oplysninger om, hvad de indkomne penge vil blive brugt til. — På *Mogens Andreassens* kirurgiske afdeling på Rigshospitalet er man iøvrigt i færd med at redde patienter med dødelig leversygdom ved i nogle timer at koble en svinelever ind til hjælp for den lever, der er midlertidigt forgiftet.

Baron *Axel Reeditz-Thott* ('39) blev interviewet i TV i anledning af *Gavnøs* åbning for besøg af turister; det blev meddelt, at indtægten går til vedligeholdelse af slottet og dets samlinger. — *Næstved Tidende* skriver, at samtlige kommuner i Syd- og Østsjælland i salgssøjemed er inviteret til *Gavnø-parken* for at se på de der opstillede kunstværker.

Direktør, civilingeniør *Chr. Arnstedt* ('42) er valgt til medlem af bestyrelsen for *Skandinavisk Vinduesglasværk A/S* i Korsør.

Højskolelærer, mag. art. *Jørgen Knudsen* ('44) holdt i *Radioen* foredrag om: »Philosophiske Essays«, *Leszek Kolakowski's* »Traktat über die Sterblichkeit der Vernunft«.

Bryllupper

Laboratorietekniker, frøken *Helen Jette Rasmussen*, datter af afd. direktør *Eigil Rasmussen*, er viet til stud. med. vetr. *Ove Jespersen* ('62).

Frøken *Nina Petri*, datter af ekspeditionssekretær *Jens Petri*, er viet til fuldmægtig, cand. merc. *Svend Aage Linde* ('57) søn af viceadmiral *Aage Linde* ('22).

Lægeseekretær, frøken *Alette Ahlmann-Olsen* er blevet viet til fuldmægtig *Michael Rønne-Lotz* ('54).

Korrespondent, frøken *Dorthe Hansen* er i Sct. Mariæ kirke, Helsingør, viet til premierløjtnant *Jørgen Thuner* ('58).

Korrespondent, frøken *Dorrit Kierkegaard* er viet til bestyrer *Leif Krabbe* ('56), *Kammergavegården* ved Sorø.

Mrs. *Rosamond Fidd* er i *Lincoln kirke* viet til professor *Jesper Rosenmeier* ('52), *Harvard universitet*.

Lærerinde, frøken *Kirsten Sabroe* er viet til civilingeniør *Erik Berneke* ('57).

Civilingeniør *Henrik Aage Kjølsten Toxværd* ('53) er blevet viet til tekstilkonsulent, frøken *Kirsten Baltzer Andersen*.

Stud. mag. *John Thobo Carlsen* ('62) er blevet gift med stud. mag. *Ingrid Bonde Eriksen*.

I *Birkerød kirke* er fru *Inge Landboe-Christensen* enke efter skovridder på *Holckenhavn Aage Landboe-Christensen*, blevet viet til sognepræst *Svend Melbye* ('49), *Birkerød*.

I *Skovshoved kirke* er stud. soc., frøken *Bente Brochmann*, *Klampenborg*, viet til søløjtnant I *Gunnar Sebested-Larsen* ('61), *Sorgenfri*.

Journalist *Vibeke Gulmann*, *Berlingske Aftenavis*, har på *Fredriksberg rådhus* indgået ægteskab med arkitekt *Knud Dahl Kristensen* ('48), *Fredensborg*.

Stud. mag. *Dorthe de Lemos* er blevet viet til stud. med. *Jørn Lykke* ('64).

Herlovianeres publikationer, små såvel som store, bedes sendt til redaktøren af personalia, lektor **V. Borelli-Møller**, Madvigs Allé 6', 1829 København V; de vil herfra efter brugen overgå til et arkiv på Herlufsholm, hvor de vil være til nytte, når engang der skal udsendes nye bøger om gamle herlovianere.

Personaliaredaktøren samler stof

Runde fødselsdage

- 10.-3.-67. Højesteretsdommer *Louis Carstens* ('05), København, 80 år.
- 15.-3.-67. Fhv. kreds-læge, dr. med *L. C. Stage* ('14), Sakskøbing, 70 år.
- 24.-3.-67. Lektor, cand. mag. *Erik Stæbr*, Svendborg, 50 år.
- 25.-3.-67. Tidligere departementschef, forligsmand og formand for Herlovianersamfundet *Erik Dreyer*, Læsø, 75 år.
- 16.-5.-67. Sagfører *Preben Jubl Krarup* ('35), Maribo, 50 år.
- 21.-5.-67. Arkitekt *Svend Fournais* ('26), København, 60 år.
- 24.5.67. Pastor emeritus *Svend Ewaldsen* ('04), København, 80 år.
- 24.-5.-67. Civilingeniør *Torkild Stig-Nielsen* ('10), New York, 75 år.
- 26.-5.-67. Læge *Johan Henry Friderichsen* ('15), København, 70 år.
- 28.-5.-67. Læge *Leif Hansen* ('25), København, 60 år.
- 3.-7.-67. Pastor *Ib Andersen* ('36), 50 år.
- 7.-7.-67. Læge *Mogens Berg* ('24), Hornbæk, 60 år.
- 13.-7.-67. Direktør, læge *Axel Horn Schleisner* ('25), 60 år.
- 26.-7.-67. Læge *Johannes Spøbr* ('15), Stenstrup Fyn, 70 år.
- 27.-7.-67. Fhv. rektor *Hakon Fogb* ('05), Roskilde, 80 år.
- 31.-7.-67. Lektor *P. Nørreslet* ('35), København, 50 år.
- 4.-9.-67. Læge *Niels Faaroft* ('35), 50 år.
- 17.-9.-67. Forpagter *Holger Fabricius* ('05), Rødeled, 80 år.
- 30.-9.-67. Professor, dr. phil. *F. J. Billeskov Jansen* ('26), Frederiksberg, 60 år.

Jubilæum

Førsterektor *Svend Munkebo* ('31), Aalborg Stiftstidende, 25 års jubilæum, 1.-9.-67.

Nyfødte

På Charlottenlund fødeklinik har fru ingeniør *Johan D. F. Friderichsen* (IV'54), f. Kirsten Jensen, fået en søn.

På Charlottenlund fødeklinik har fru reklamekonsulent *Thomas Ehnhuus Jermiin* ('59), f. Lisa Fiorini, fået en datter.

Fru Karen Konow, f. Herting, gift med sekretær, cand. jur. *Lennart Konow* ('54), har den 25.-5.-67 fået en søn, Peter.

Fru planlægningskonsulent *Per Hessel Svendsen* ('58) har fået en datter.

Eksaminer

Henrik Lerche ('59) cand. jur.

Jes Olesen ('60) cand. med.

Jens Ammendrup ('57) cand. jur.

Niels Henrik Assing ('58) cand. jur.

Sten Hellstrøm Møller ('59) cand. jur.

Henrik Bjørn Heimeke ('60) cand. jur.

Simon Louis Oxholm Jensen ('57) cand. med.

Lars Foghsgaard ('60) cand. pharm.

Døde

8.-3.-67. Bankbestyrer, cand. polit. *Aage Grundtvig Jungersen* ('14).

31.-3.-67. Landsretssagfører *Knud Zable* ('10), Helsingø.

23.-5.-67. Direktør *Lauritz Ritzau* ('04), Ritzaus Bureau.

1.-6.-67. Direktør *Georg Herbert Jerichow* ('18), København.

6.-7.-67. Direktør *Poul Boas Bang* (M'22).

23.-9.-67. Overretssagfører *Viggo Loft* ('03).

Bygningsartikler . Gips . Terrazzo . Stenmel . Væg- og Gulvfliser

1/3 Knud Gottlieb ('20)

Etableret 1902

Rådhuspladsen 4, 1550 København V.
Telefon: *12 73 83

Schaumburg-Müller & Co. A/s

BRÆNDEL OG BRÆNDELSOLIER
AF ENHVER ART LEVERES OVERALT

TLF. BELLEVUE *780
TÅRBÆK STRANDVEJ 113
2930 KLAMPENBORG

ERNST SCHAUMBURG-MÜLLER
('29)

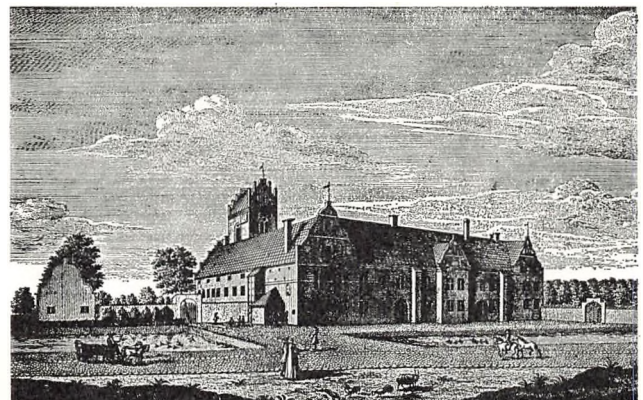
Brøndboring

udføres af

K. B. Larsen ('17)
Civilingeniør

Frederiksgårds Alle 4
Fasan 1072

K Ø B H E R L O V I A N E R K O R T - og støt Herlufsholm-fonden

I 1964 lod Herlufsholm-Fonden fremstille et sæt kort med motiver fra gamle stik af skolen; et af motiverne (taget fra »Den danske Vitruvius») ses hosstående i formindsket gengivelse. Kortene er dobbelte i format 15×10,5 cm og med tilhørende kuverter. Der er endnu et restparti af kortene tilbage hos bandleren, som leverer dem portofrit mod betaling af 4 kr. pr. bundt à 6 (forskellige) kort. Pengene kan sendes til postkonto nr. 43992, Georg Christensen, 4700 Næstved. Overskuddet tilfalder ubeskåret Herlufsholm-Fonden.

DAGBLAD - ARSSKRIFT?

»Herlovianeren« er godt på vej til at blive et dagblad — med to redaktører og det ene nummer sprøjtende ud efter det andet. Den gamle redaktør har tit nok manet til mådehold — og havde da også skabt en næsten sygelig interesse om bladet ved at gøre det til en mangelvare — men hvem lytter til ham, som nu er blevet emeritus?

Sålunde skrev vor forgænger, **Dorph**, i HERLOVIANEREN nr. 3/1966.

Dorph er snart sagt også den eneste, som har ladet os i fred, siden forrige nummer af dette blad udkom, og vi håber, han glæder sig over, at han ikke har talt for døve øren.

Spøg til side: vi véd kun alt for godt, at det er uheldigt, at der nu er gået mere end ½ år, siden vi sidst gav lyd fra os.

Forklaringer tjener næppe noget synderligt formål på dette sted — selv om det kan nævnes, at så forskellige omstændigheder som en datters bryllup, mømsens indførelse, den mellemøstlige olieforsyningskrise, en søns ankomst og en livlig blindtarm alle har bidraget til forsinkelsen. Vigtigere er det imidlertid at slå fast, at redaktionsarbejdet er fritidsarbejde — og at det derfor tid efter anden kan blive nødvendigt for redaktørerne at give det prioritet efter andre opgaver. At arbejdet foruden at være morsomt også er tidkrævende, vil enhver vide, der har beskæftiget sig med udgivelse af trykte skrifter.

Vi vil fortsat bestræbe os for at få bladet ud regelmæssigt — og vi beder om vore læseseres forståelse for, at bestræbelserne ikke altid kronnes med held.

Vi vil benytte lejligheden til endnu en gang at rette en tak til **Borelli**, der — som det vil ses af mange af de foregående sider — fortsat benytter sit otium til uafladeligt at læse alle landets aviser (og en del af udlandets), samtidig med at han hører radio og ser TV. Vi er kede af, at meget af det stof, som han derved har fundet til personalia-afsnittet, nu er blevet mange måneder forsinket. Vi håber, at han ikke af den grund har tabt lysten til fortsat at samle stof til HERLOVIANERENS flittigst læste sider.

Redaktionen.

Herlufsholm-Fonden

Herlufsholm-Fonden har i øjeblikket to hovedopgaver: at støtte skolen økonomisk i dens byggeri, og at støtte dipelene — dem som har brug for det — med fripladser. Der foregår noget på begge fronter.

I februar 1967 stillede Fonden yderligere en kvart million til Skolens rådighed (oven i jubilæets million) til brug for det nybyggeri, som skulle begynde i forårets eller sommerens løb. Det er tanken at Fondens tilskud skal anvendes ved en konkret del af det nye anlæg, f.eks. en bestemt fløj, således at denne, når den engang er færdig, vil kunne siges at være bygget »med bidrag af gamle herlovianere«.

I 1966 oprettede Fonden, som tidligere omtalt, i anledning af 450 års dagen for Herluf Trolles fødsel en række fripladser, der af skolen er foreslået fordelt på følgende måde:

Det første år gives seks halve fripladser, det følgende år fem, osv. Fripladserne vil ikke blive tildelt nogen dipel, før han var gået to år på skolen, og det skulle være en rimelig mulighed for at vurdere, om han kan blive student. Til gengæld vil hans halve friplads følge ham skoletiden ud.

Der er altså liv i Fonden. Men det er der kun så længe den har noget at give af, og *det er der kun så længe...* De véd besked!

Skolepengene er nyligt sat op til 6.000 kr. årligt, og det er altså hvad en hel friplads — eller to halve — koster. Op til jubilæet foreslog en gammel friplads-dipel, at de gamle herlovianere, som i sin tid havde gået på friplads, skulle skænke Herlufsholm-Fonden et tilsvarende beløb, så en ny dipel kunne få samme gode start i livet som de selv havde fået. Vi kender flere, som virkelig gjorde denne tanke. Men hvorfor skulle det kun være friplads-modtagerne? Har de andre, evt. *vi* andre, mindre at være taknemmelige for? Har vi mindre grund til at ønske, at det fortsat ikke skal være et pengespørgsmål, om en dreng skal på Herlufsholm eller ej?

Herlufsholm-Fondens bestyrelse.

HERLUFSHOLM- FONDEN

modtager fortsat bidrag på
følgende måder:

- a. på girokonto nr. 37 75: Herlufsholm-Fonden, Islevdalvej 200, 2610 Rødovre.
- b. på fondens bankkonto nr. 44 17 71 i A/S Københavns Handelsbank, Gammeltorv afdeling (indbetaling kan foretages i alle Handelsbankens afdelinger og filialer).
- c. i check til Klaus Aarup, Islevdalvej 200, 2610 Rødovre.

Det ny Herlufsholm:

Byggeri til 10 millioner kroner påbegyndt

Højtidelig grundstensnedlæggelse i forrygende regnvejr

Gennem snart mange år er der sagt og skrevet meget om Herlufsholms fremtid, ikke mindst om skolens byggeplaner.

Allerede i efteråret 1962 redegjorde Forstanderen for skolens byggeideer overfor HERLOVIANERSAMFUNDETS medlemmer, og i HERLOVIANEREN nr. 2/1963 kunne man se de daværende planer gengivet.

Nu er der endelig kommet realiteter til: i foråret gik man i gang med de nødvendige nedrivningsarbejder, og nu er byggeriets 1. etape i fuld gang.

Skolen har med sædvanlig velvilje stillet et omfattende tegningsmateriale til HERLOVIANERENS rådighed. Detailtegningerne vil — af pladshensyn — først blive offentliggjort senere, sammen med fotografier af byggeriet, efterhånden som det skrider frem. Allerede i dette nummer offentliggør vi (på midtersiderne) den samlede beliggenhedsplan.

Planen afviger på flere punkter fra 1962-planen, som blev gengivet i HERLOVIANEREN nr. 2/1963.

Medens det hele tiden har været tanken, at Avlsgården skulle nedrives for at give plads til det nye bygningskompleks, er nu også den store lade blevet fjernet. Endvidere har man opgivet den oprindelige plan om at lade de nye bygninger være sammenhængende; umiddelbart skulle man også tro, at den nye plans »kollegieagtige« opbygning med adskilte bygninger i højere grad vil svare til strukturen af skolens ældre bygninger.

Læg i øvrigt mærke til den allerede stedfundne omlægning af Alleen ved Gnistens hus; det er både æstetisk og trafikalt en betydelig landvinding.

Økonomiinspektør *Lundgren Beck* har oplyst, at byggeriets 1., 2. og 3. etape påregnes at ville koste hhv. 3,5, 4 og 3 millioner kroner. Der foreligger imidlertid endnu kun detailplaner for den igangværende første etape, så overslaget må tages med et vist forbehold. Når 2. etape, der efter tegningen »kun« omfatter bygning af den nye klassefløj, vil koste så meget som 4 millioner kroner, er forklaringen den, at der samtidig med dette byggeri skal foretages omfattende moderniseringer af undervisningslokalerne i skole- og museumsbygningerne.

Den nu påbegyndte elevfløj er projekteret som en 2-etagers bygning i røde mursten og tegtag med høj rejning. I kælderen bliver der — foruden et antal depotrum og et sikringsrum — 2 tennisrum og en »TV-elevstue«. Stueetagen optages næsten udelukkende af humre — 14 i alt — med tilhørende fællestue og tekøkken. På 1. sal indrettes to sovesale med tilhørende fuldt moderne vaskesale. I bygningens sydlige ende indrettes — i to etager — en hørerlejlighed på 4 værelser og 2 kamre.

Den nye vue bliver ligeledes i 2 etager, opmuret af røde sten og med tegtag. Kælderen er kun delvis udgravet, så ungerne må undvære en fjernsynsstue (mon det er den tidlige sengetid, der spiller ind her?). I stueetagen findes et hobbyrum, en stor læsestue og en mindre opholds-

stue samt tre præfekthumre og et tekøkken. 1. sal: en stor sovesal med tilhørende vagtrum samt to vaskerum m.v. I vuens sydlige ende indrettes en hørerbolig ganske svarende til elevfløjens. Man mærker sig, at den gamle vues princip med kollektive opholdsrum i stedet for humre er bevaret. Vuehører *Levinsen* oplyser, at mange års erfaringer har gjort det klart, at de nybagte herlovianere har bedst af at vænne sig til det nye miljø — og til hinanden — på denne måde.

Gymnastiksalsfløjen kommer til at bestå af en høj central del, indeholdende en ca. 200 m² stor gymnastiksal, og to lavere dele, indeholdende dels redskabsrum, dels omklædnings- og baderum. Over alle tre dele af bygningen lægges teglstenstag. Tilsyneladende er der ikke regnet med tilskuerpladser, men man har måske lov til at regne med, at opvisninger i gymnastik vil blive henlagt til den kommende kombinerede festsal og sportshal.

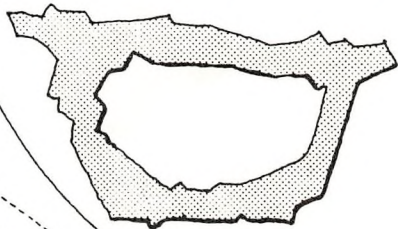
Nybyggeriets officielle start fandt sted den 22. september, da en kreds af særlig indbudte sammen med skolens hørere og diplo overværede nedlæggelsen af fem grundsten. Vejret var det ringest tænkelige: en næsten syndflodagtig regn og en strid nordenvind. Festligt blev det nu alligevel, selv om Forstanderen blev nødt til at forlægge den største del af højtideligheden fra byggepladsen til vylen.

I sin tale før grundstensnedlæggelsen gav *Forstanderen* en oversigt over udviklingen siden mellemkrigsårene og fremefter. En række planer drøftedes i den tidligere forstanders, greve Erik Moltke og den tidl. rektor Olaf Friis-Hansens tid, men krigen bragte planerne til standsning. Efter krigen blev der gennemført en vis modernisering og siden kom nye til, således som Lassengården og det nye fysikum kom til — takket være fru Helen Lee Doherty Lassens og kapt. Emil Lassens store gaver. Nye planer er så under den nuværende ledelse taget op i erkendelse af, at kravene til en skole har ændret sig helt radikalt i den sidste halve snes år.

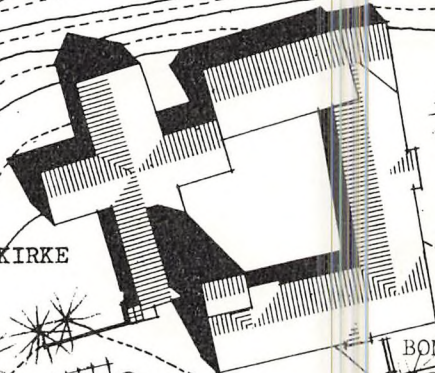
For at kunne eksistere og arbejde videre må Herlufsholm gøres både større i ramme og rationel og udbygget i det undervisningsmæssige. Et første skridt bliver en udvidelse i øvrigt af elevtallet og med det sigte, at kostskolen stadig bliver det bærende og fremherskende. For at skabe bedre boligforhold opføres nu to nye kollegiebygninger, ligesom det hører med, at der kommer en helt ny undervisningsfløj, således at tidens pædagogiske krav kan ske fyldest. En række sider af den nye struktur, det passende elevantal m.v. er under nærmere overvejelser, når de afsluttende led i byggeprogrammet melder sig til løsning.

Hvad den økonomiske side angår, har Herlufsholm lykkeligvis vundet forståelse hos en lang række af kvinder og mænd, som har vist os deres støtte sammen med institutioner og fonds. Lovgivningen vedrørende private skoler rummer tillige sine muligheder for statsydelse, som også

SUSÆN

KIRKE

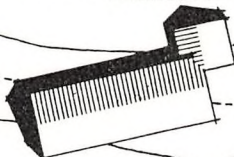

GL. SK.

BOM

KLOSTER-
BYGNING

BIBLIOTEK

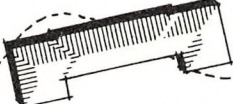
LÆREBOLIG

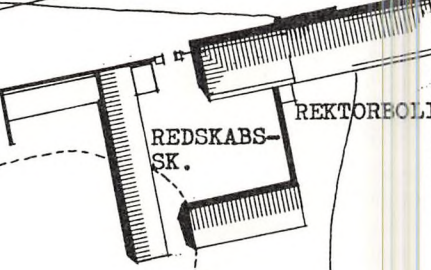
ORGANISTBOLIG

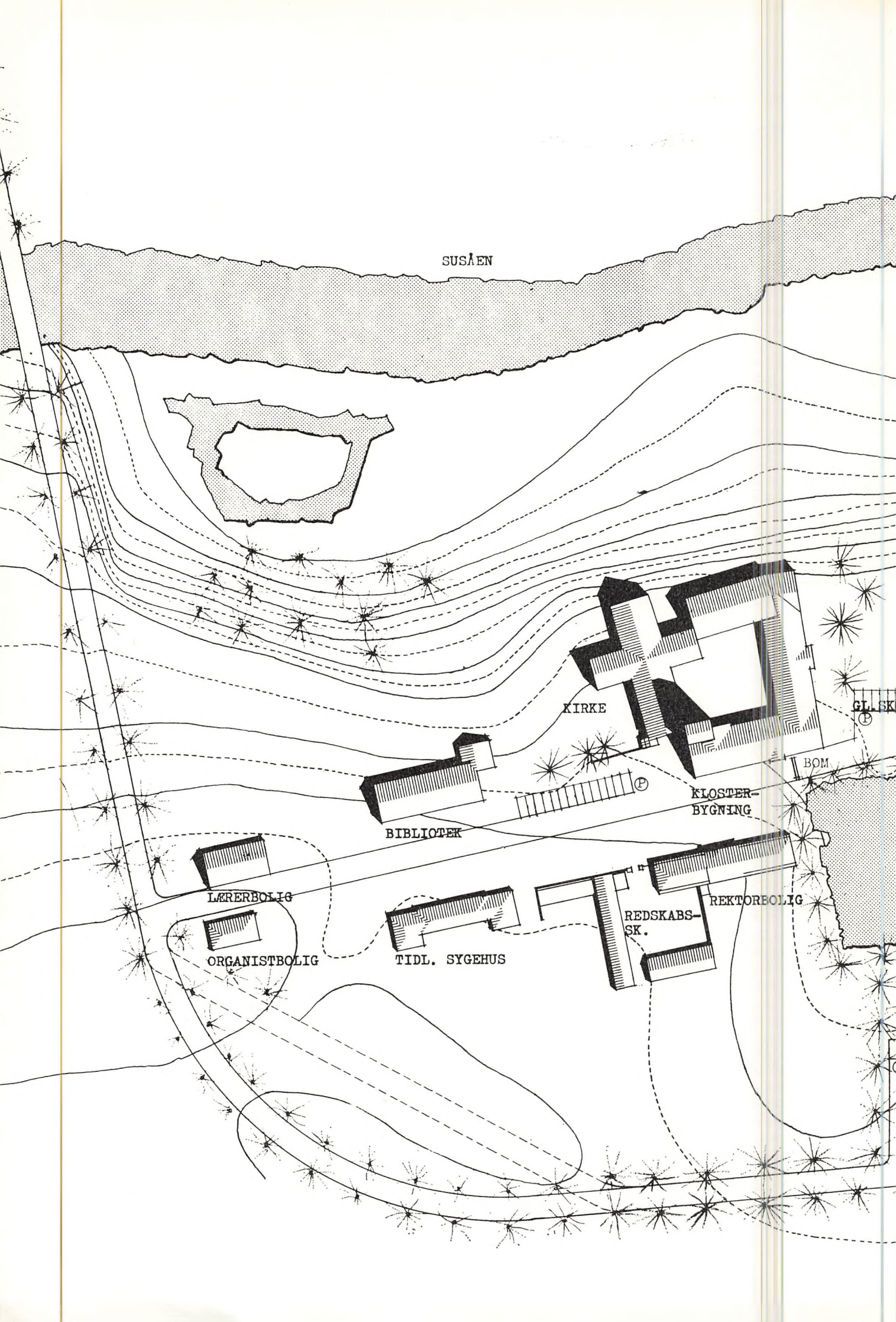
TIDL. SYGEHUS

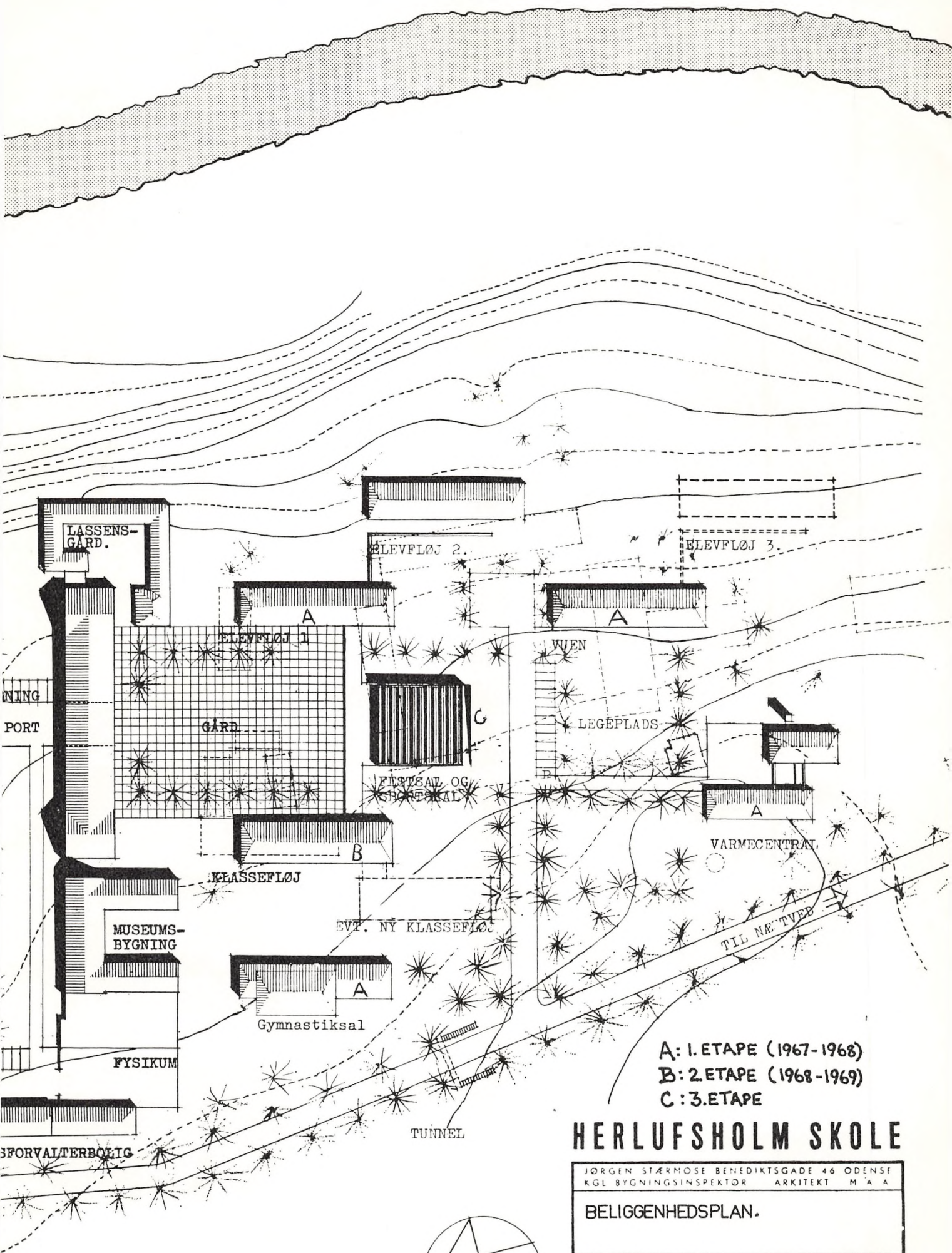

REDSKABS-
SK.

REKTORBOLIG

A: 1.ETAPE (1967-1968)
 B: 2.ETAPE (1968-1969)
 C: 3.ETAPE

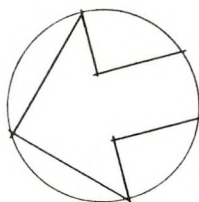
HERLUFSHOLM SKOLE

JØRGEN STÆRMOSE BENEDIKTSGADE 46 ODENSE
 KGL BYGNINGSINSPEKTØR ARKITEKT M A A

BELIGGENHEDSPLAN.

DATO 10.01.1967. ARKITEKT 6115/10001
 TEKN. NR.

A	B	C												
29	14	9	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
67	67	67												

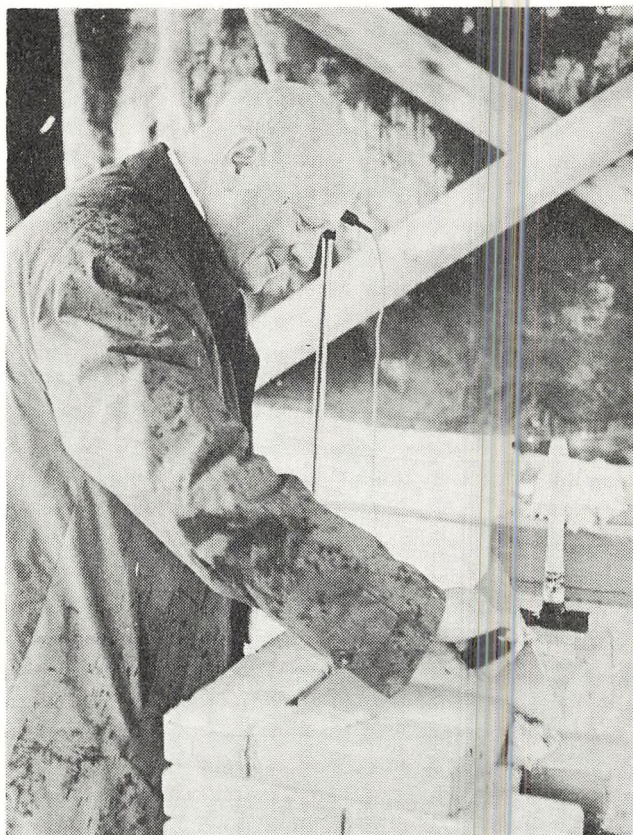
letter Herlufsholms modernisering. — Til alle disse sider rettede Forstanderen er meget hjertelig tak for interesse og bistand, hvorefter man fortsætte højtideligheden ude på byggepladsen ved den første af de nye kollegiebygninger.

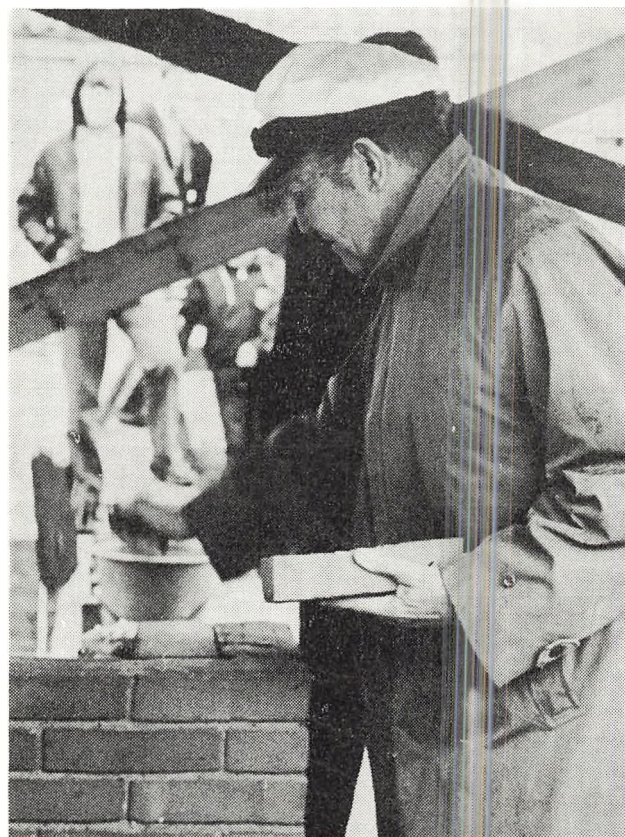
Forstanderen

Dette kollegium, der er nabo til Lassengården, vil få navnet *Egmont H. Petersens kollegium* som tak for og til minde om den betydelige gave, dette fond skænkede Herlufsholm på 400-års dagen.

Derfor var det fondens tidligere formand, overretssagfører *Frants Dragsted*, som skulle indmure den første grundsten. Han, som de følgende »murere«, der havde murermester Erik Andersen og ingeniør Krøjgaard som bisiddere, udtrykte deres smukkeste ønsker for skolens fremtid. Overretssagfører Dragsted gjorde det med sit ønske om, at Herlufsholm måtte bestå som en fri og selvstændigt styret skole.

Overretssagfører Frants Dragsted

Emil Lassen

Kaptajn *Emil Lassen* (V'09) fortsatte og udtrykte ønsket om, at Herlufsholm i fremtiden måtte fastholde den gamle historiske grund i pagt med tidens krav om dygtiggørelse og udvikling af de unge.

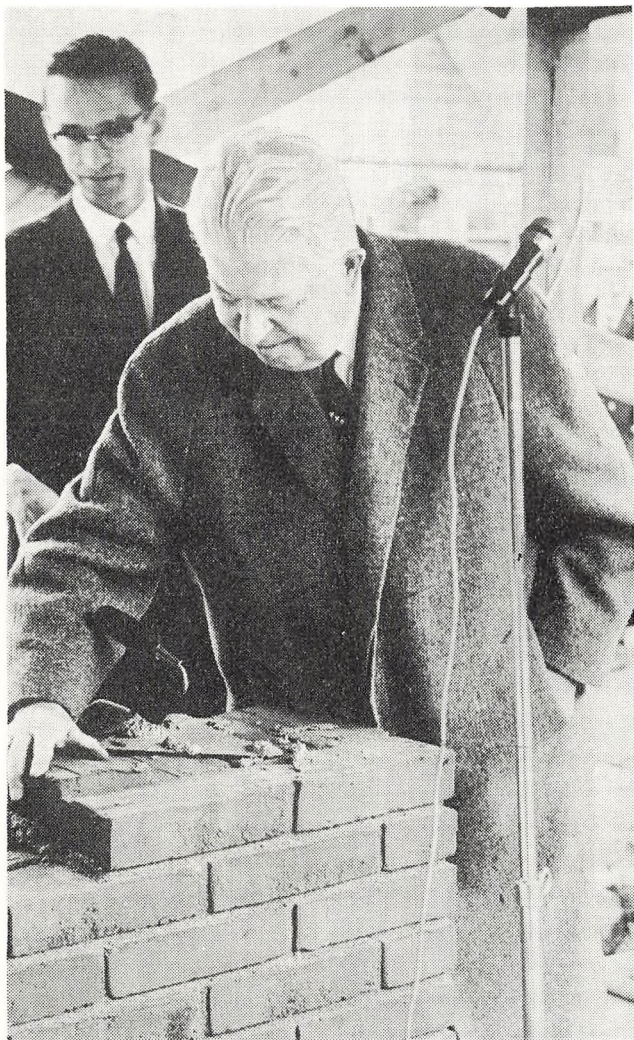
Tidligere højesteretspræsident *O. I. Kaarsberg* ('12) udtrykte det ønske, at skolen fortsat vil kunne være det gode hjem for ungdommen, der søger denne skole. Og derefter fulgte yngstedielen *Torsten Nielsen*, som ikke holdt tale, men hvis lyse, glade smil var et symbol for fremtiden, og Forstanderen sluttede af med sin sten og sit ønske, at Herlufsholm måtte bevare sin gode, smukke plads i det danske skolebillede.

Sammen med grundstenene nedsattes blykoblet, der indeholder de relevante dokumenter vedrørende sagen og dagen. Sammen med disse aktstykker indeholder koblet, som skik er, nogle af tidens skillemønter, en avis, som i dette tilfælde var »Næstved Tidende«, og de tre sidste udgaver af årsprogrammet, hvor forudsætningerne for planerne er skildret.

Inde på skolen sang man efter Forstanderens tale lektor *Sv. Juel Møllers* sang fra festkannten »Hil dig, du røde murstensgård« med komponisten, organist *Andreas Larsen* som forsanger, og på byggepladsen afsluttedes højtideligheden med et rungende Herlovianer-hurra for skolen.

Torsten Nielsen

O. I. Kaarsberg

HUSK HERLOVIANERFROKOSTERNE

den første tirsdag i hver måned kl. 1215 på Grand Café, Kongens Nytorv, København.

OBS. 1: Af hensyn til Gottlieb holdest frokosterne fremtidig kl. 1215.

OBS. 2: Til frokosten **tirsdag den 7. november** er samtlige russer af årgang '67 inviteret som HERLOVIANERSAMFUNDET's gæster.

LETH'S STIFTELSE

Som nævnt i referatet af årets generalforsamling afgav **formanden, Flemming Tolstrup** ('24) ved denne lejlighed på bestyrelsens vegne en udførlig redegørelse for forholdene omkring Leths stiftelse.

Vi gengiver nedenfor efter manuskript Tolstrups udtalelse.

I 1881 oprettede overlærer *Albert Leth* et testamente, hvori han bestemte, at en del af hans formue eventuelt skulle anvendes til opførelse af et eller to huse i eller ved Lille Næstved, og nogle måneder senere oprettede han en fundats for »overlærer A. E. Leths stiftelse«. Heri bestemte han, at stiftelsen skulle give fribolig til ældre værdige mænd og kvinder. De skulle ikke være meget fattige, men tværtimod kunne holde sig klar af fattigvæsenet ved at komme i stiftelsen, og en del af stiftelsens kapital skulle bevares således, at beboerne kunne få renterne.

På dette punkt var fundatsen dog uklar, idet stiftelsen selv skulle sørge for husets vedligeholdelse på tag og fag og også måtte være indstillet på at betale ejendomsskatter og brandforsikring.

Fundatsen bestemte yderligere, at hæderlige arbejdere med bopæl i Herlufsholm sogn skulle have fortrinsret til at komme i stiftelsen.

Efter testamentet skulle HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse udpege to herloviaanere, som skulle sørge for stiftelsens oprettelse. Når det var sket, og de havde aflagt regnskab til bestyrelsen, skulle deres hverv være endt. HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse skulle derefter udpege to tilsynsførende, som bor i eller ved Herlufsholm eller Næstved. Bestyrelsen skal bevare stiftelsens værdipapirer og bortgive boligerne efter de tilsynsførendes indstilling.

Til slut bestemmer fundatsen, at den om fornødent kan suppleres eller modificeres af HERLOVIANERSAMFUN-

DET's bestyrelse efter samråd med de to udvalgte herloviaanere. Det kan forstås således, at fundatsen ikke kan ændres, efter at disse to mænds hverv er endt, men kan også, og mere naturligt, forstås således, at derefter har bestyrelsen alene den indrømmede ret til ændringer. Efter fundatsens klare adskillelse mellem de to udvalgte herloviaanere og de senere tilsynsførende, som ikke behøver at være herloviaanere, anser den nuværende bestyrelse det for klart, at de tilsynsførende ikke har medbestemmelsesret.

Fundatsen med den første tilføjelse blev aftrykt i beretningen om Herloviaanersamfundets virksomhed i året 1921. Den seneste ændring findes i HERLOVIANEREN for 1937 s. 77. De to udpegede herloviaanere var kammerherre *Torben Hage* (IV'97) og sognepræst *Knud Hee Andersen* ('04), som begge er døde.

Overlærer Leth døde i 1884, men på grund af slægtninges rentenydelse fik HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse først rådighed over de midler, som var bestemt til stiftelsen, i april 1921. Det drejede sig om ca. 32.000 kr., men da dette beløb var ganske utilstrækkeligt til at realisere Leths tanker, besluttede den daværende bestyrelse sammen med de to herloviaanere, at renterne indtil videre skulle oplægges.

I 1932 var kapitalen vokset til ca. 64.600 kr., og forstanderen for Herlufsholm, lensbaron *Rosenkrantz*, havde lovet at give en byggegrund af skolens jord i Lille Næstved. I sit tilsagn henstillede han, at der ved uddeling af friboliger blev taget noget hensyn til tidligere arbejdere fra »selve Herlufsholm«.

Herefter blev byggeriet sat i gang efter tegninger af arkitekt *Helge Finsen* ('15), og stiftelsen blev indviet i 1935. To år senere bestemte HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse i samråd med de to udvalgte herloviaanere, at fundatsen skulle ændres således, at beboerne kun skulle have kontante tilskud, såvidt stiftelsens økonomi

Foto: John Hansen, Næstved Tidende.

tillader det. De har faktisk fået det til og med året 1962.

Da stiftelsen stod færdig, blev den faste ejendom vurderet til en skattemæssig ejendomsværdi på 25.000 kr., og indtil 1952 var renterne af den kontante formue, ca. 36.500 kr., i stand til at klare udgifterne, inclusive de kontante tilskud, og endda give et overskud, som takket være heldige udtrækninger i gennemsnit for perioden 1937–1951 ligger omkring 585 kr. Men derefter skifter billedet.

I de følgende år har stiftelsen haft underskud, bortset fra 1954, 1960 og de allersidste år, hvor de kontante tilskud til beboerne er blevet inddraget. Underskuddenes størrelse har været meget svingende, men i de år, hvor bygningen har krævet vedligeholdelsesarbejder, har de været omkring 8–900 kr., et enkelt år – 1957 – endog over 2.000 kr., og der er ingen udsigt til, at økonomien vil blive bedre i fremtiden.

Det lyder måske mærkeligt, når man ser på stiftelsens formue, hvoraf de kontante midler er vokset fra omkring 36.500 kr. i 1937 til nu omkring 48.600 kr. Men samtidig er den faste ejendoms skattemæssige værdi steget helt anderledes. Oprindeligt var den på 25.000 kr., i 1950 steg den til 47.000 kr., i 1956 steg den til 75.000 kr., og ved 13. almindelige vurdering er den blevet fordoblet. Nu har den faste ejendom altså en værdi på 150.000 kr.

Som velgørende institution svares der ikke ejendomsskat til staten og ej heller til Herlufsholm sognekommune. Derimod har det ikke været muligt at opnå fritagelse for skat til amtskommunen. På denne konto må man forudse stigende udgifter, og selv om stiftelsens bygning er første-klasses arbejde, må man også forudse stigende vedligeholdelsesudgifter. Det kunne måske også være rimeligt, at der blev foretaget forskellige moderniseringer i de 4 lejligheder, som stiftelsen rummer.

Efter skødet på ejendommen har stiftelsen forpligtelser overfor de tilgrænsende veje og ved istandsættelse af den ene af disse, Lethsvej, har kommunen pålagt stiftelsen en udgift på godt 4.300 kr., som endnu ikke er betalt.

HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse har gennem de senere år næsten til stadighed haft Leths Stiftelse på dagsordenen for bestyrelsesmøder, og bestyrelsen af i dag er nu nået til det resultat, at det vil være rimeligt og hensigtsmæssigt at foretage en gennemgribende ændring af stiftelsens forhold. Det samme sker med mange lignende institutioner, hvis midler ikke slår til overfor den galopperende inflation.

Stiftelsen hviler på et tillidsforhold mellem afdøde overlærer Leth og den til enhver tid siddende bestyrelse for HERLOVIANERSAMFUNDET. Fundatsen er ikke kongeligt konfirmeret, men tillader bestyrelsen at foretage suppleringer eller modifikationer. HERLOVIANERSAMFUNDET er hverken juridisk eller moralsk forpligtet til at skyde til af sine egne midler, og det vil ikke være rimeligt at tænke på nogen ændring af Samfundets love for at kunne gøre det. Derimod er det både juridisk og moralsk nødvendigt at tage det videst mulige hensyn til Leths forudsætninger, da han oprettede testamentet og fundatsen.

Med hensyn til det kontante tilskud til beboerne i stiftelsen er det naturligt at henvise til, at overlærer Leth ikke kunne forudse den store omvæltning, der er sket på det sociale forsørgelsesvæsens område. I vore dage er »fattigvæsenet« ikke det skræmmebillede, som det var på hans tid, og beboerne i hans stiftelse har samme adgang til folkepension og anden understøttelse som alle andre. Det kon-

tante tilskuds bortfald blev tidligt forudset af HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse og hjemlet ved fundatsændring.

Man kunne lade stiftelsen spise den kontante kapital op, og ved prioritering af den ubelånte faste ejendom kunne man nok forhale det sørgelige resultat, som ville foreligge den dag, hvor HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse sad med en fast ejendom uden indtægtsmuligheder. Den dag er næppe ret fjern, og hvis den kom, var der ingen anden udvej end at søge ejendommen overdraget til en eller anden, der ville føre stiftelsen videre for egen regning. Man kan ikke forestille sig, at andre end Herlufsholm kommunes eller Herlufsholm skole og gods kunne komme i betragtning, og den kapital, som efter Leths tanker skulle konserveres i veldædigt øjemed ville være borte eller konverteret til et beskedent pengelegat stammende fra salgssummen for den fast ejendom uden friboligklausul.

Man kunne også kræve husleje af beboerne, som muligvis kunne få den helt eller delvis gennem forsørgelsesreglerne, men selv i så fald er det sandsynligt, at stiftelsens kapital ville blive ospist, samtidig med at friboligtanken helt eller delvis måtte tilsidesættes.

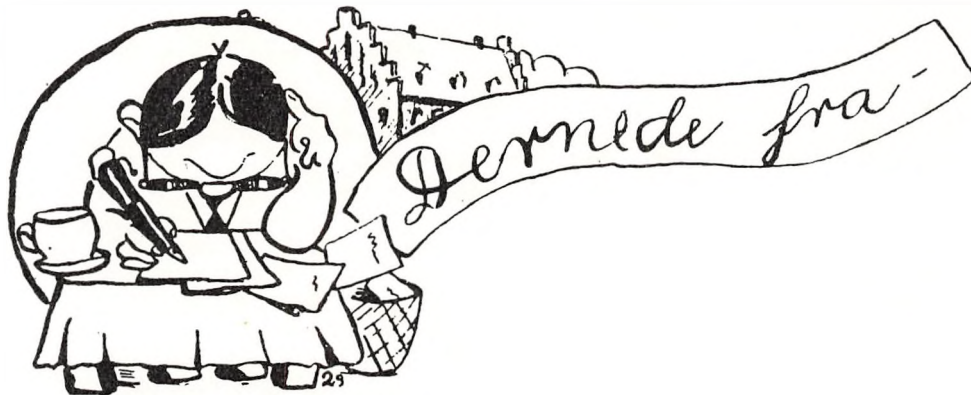
Bestyrelsen har derfor besluttet at foretage en deling af Leths stiftelse, således at den faste ejendom vederlagsfrit overdrages til Herlufsholm skole og gods, medens den kontante kapital bevares under HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse. Forstanderen har erklæret sig interesseret i en sådan ordning.

Byggegrunden blev i sin tid skænket af Herlufsholm, og forstanderen henstillede den gang, at man tog hensyn til denne stiftelses veltjente arbejdere. Det har man også hidtil gjort. Skødet på grunden er kun underskrevet af forstander *Rosenkrantz*, og det er blevet tinglyst, uden at dommeren i Næstved har krævet dokumentation for, at forstanderen var berettiget til at sælge uden tilsynsmyndighedens, Statsministeriets, godkendelse. Hvis den var en gyldighedsbetingelse, har Leths stiftelse derfor kun ufuldkommen ejendomsret til grunden.

Denne formelle betragtning er imidlertid ikke afgørende. Derimod er det afgørende, at Herlufsholm har magt til at fortsætte Leths friboligtanke. Bestyrelsen anser det dog for u hensigtsmæssigt at lægge en egentlig servitut på ejendommen med påtaleret for HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse, men man har i sinde at lade overdragelsesdokumentet indeholde et højtideligt løfte fra den nuværende forstander om, at Herlufsholm i vidst muligt omfang vil respektere tanken i overlærer Leths fundats. At de nuværende beboeres livsvarige ret til fribolig består ukrænket, er en selvfølge. Om forstanderen skal indhente sanktion fra Undervisningsministeriet til at overtage denne bebyrdende gave, vedkommer ikke HERLOVIANERSAMFUNDET's bestyrelse.

Gennemføres overdragelsen, vil HERLOVIANERSAMFUNDET efter betaling af vejjælden bevare den kontante kapital på ca. 44.000 kr., og dens årlige afkastning vil efter bestyrelsens vedtagelse fortrinsvis blive anvendt til understøttelse af enker efter gamle herlovianere og i øvrigt til vort samfunds andre understøttelsesformål.

Bestyrelsen mener ikke, at dispositioner med hensyn til Leths stiftelse er et egentligt generalforsamlingsanliggende. De tidligere ændringer af fundatsen er da også kun af vore forgængere meddelt til efterretning. Men bestyrelsen mener, at medlemmerne har et berettiget krav på at blive holdt underrettet om sagens udvikling.

For første gang i HERLOVIANERENS historie skal her refereres den ved Fugleskydningsballet af hs. excellence statsministeren fremførte byldest til den nykårede majestæt og til dennes loyale regering. At tanken om, at rigets højeste embeder måske i en nær fremtid vil blive besat med kvinder, har optaget excellencen stærkt kan ikke undre —

derimod vil en og anden nok beundre, at følelserne har kunnet finde udtryk i en for herlovianere ikke almindelig poetisk form.

Vi bringer et uddrag af dux scholae Hassan Aref's 55 vers lange tale:

En statsminister må,
med alle sine pligter,
sig også af og til
forsøge lidt som digter!

Jeg digte vil en sang
kun én, nu ikke flere,
om heltens kroningsdag,
han som os nu regere.

Det blev en værdig mand,
udvalgt af statens ældste.
Kun dårer nægte kan
at han er klart den bedste.

Højt oppe svæved' fuglen,
af træ den lavet var;
vor helt gik frem med buen,
en væbner pilen bar.

Han spejded' op mod fuglen
der nu kun havde krop.
Omkring ham væbnerskaren
og så den pøbeltrop.

Han nænned' ej at skyde,
det var for let et mål!
han så på væbnerskaren,
som altid: pøblens skrål!

Med ét han vidste klart:
den træfugl må jeg skyde;
vulgus jo kun forstår
rå herskermagt at lyde!

Han bad en stille bøn
og spændte så sin streng;
omkring ham væbnerskaren
og så det pøbelslæg!

Til målet pilen gik
og fuglekroppen faldt.
Nu blev der liv i vulgus,
nu tro'de de det gjaldt!

De stormede mod helten
som ved den faldne stod.
De teede sig som vilde.
Vor helt dem ej forstod.

Den lydig' væbnerskare
mod vulgus let holdt stand,
den satte skarpt på plads
den vulgusførermand!

Da vulgus nu var narret
og var til alles spot,
den kastede sig til jorden
og hylkede sin drot.

Nu lod vor Majestæt,
den glansompændte helt,
befaling om et gæstebud
gå helt til Store Bælt.

Det er denne fest
I befinder jer ved;
og det er her I skal høre
sandfærdig besked.

Besked om den skare,
eller det råd
som om helten stod
og vidned' hans dåd.

Det er væbnerskaren
som for helten stred;
et udvalg af toppen
i krig som i fred.

En væbner dog
er kun af ånd,
af mod og godhed
fra Hans hånd.

Derfor jeg råder
pøblens skare:
»Lyt vel til heltens røst,
den klare!«

Thi han har
med sin væbnerhær
jer overgå't
så: »Lyt og lær!«

I ren rå kamp
blev I de små.
I ånders land
man ej jer så!

Drottens mænd
skal I og lyde.
De kan alt
for vulgus tyde!«

»Hvem«, I spørger
snart igen;
»er så disse
heltremænd«.

Det har hidtil
ingen vidst;
og ingen viden
det er trist!

Men nu røbes det:
I se
væbnerne er
tredje G!!

Drotten og hans hele stab,
nemlig tredje G i år,
vil, som altid, se til at
diplén får de bedste kår!

I år der ej kan herske tvivl
om »regeringskompetence«.
Hvert problem vi klarer let
med den største elegance!

Et problem som jer optager,
som regeringen *har* set,
er: »Hvad sker der når vi rejser,
er det så med dipel sket?«

Dertil må jeg sagligt sige:
»Herfor næres hos os frygt.
Kvinder vil jer snart regere.
Det er slemt, ja meget stygt!«

For I ved at kvindemen'sket
er af læger undersøgt,
og *de* siger alle sammen:
»Kvinden mangler ganske kløgt!«

Resultatet af min tale
kan kun blive tvende ting:
Prøv at afværge katastrofen,
tankens klarhed gennemtvung.

For det tredje skal I nyde
perioden uden kval,
nemlig medens vi regerer,
vi, her midt i denne sal.

I kan mærke at vi føler
at en ny tid er på vej.
Vi kan spøge med dens komme,
men det sker i sjov og leg.

Den regering vi har dannet
tror at »daplen« vil bestå.
Da vor »ét og alt« er staten
håber vi at det må gå.

Det er klart at der må komme
lidt »begyndergnideri«,
men vi tror at *tid* vil skabe
skolens gamle harmoni.

Husk! I som skal følge efter
opgaven er ikke let,
skolens fremtid står på spil
hvad I gør, gør det ej slet!

Tredje G fra syv-og-tres
ønsker megen held og lykke.
Vi vil føre jer i år;
I må selv det næste stykke.

Vor regent og hans ministre
er lidt stolte ved at se
at vi kaldes vil af alle
sidste »drenge-tredje-G«.

Lige stolte ha'de vi været
om i fremtidens beretning
vi var blevet til »den første
dipel-dapel-sammensætning«!

Jeg vil end'lig bede alle
som vi her har kunnet samle,
om et hurraråb for 3. G,
et hurra for »det gamle«.

Mere om HERLUF TROLLE OG OLAI

Som tidligere nævnt havde jeg en forhåbning om at nå videre i den spændende undersøgelse vedr. »Herlufspenge«, og denne forhåbning i lektor Svend Henningsens skikkelse har da også vist sig berettiget. Lektoren underskriver sin redegørelse med »helsingørsk herloviansk hilsen«, og det er en hilsen, som der naturligvis særligt takkes for.

Efter higen og søgen bl. a. i cand. mag. Ludvig Heurs »Udsigt over Helsingør Latinskoles Historie 1890« kan der siges så meget, at pengene ret nøje kan følges indtil 29/9 1839, da midlerne i Helsingør Lærde Skoles lokale overdroges Frederiksborg Lærde Skole. Tilsyneladende har midlerne været brugt efter sin inderste hensigt — thi hvorledes opfyldes stifterens hensigt uden at være passende klædt — ved oprindeligt at betale *indkøb* af klædninge til fattige elever, senere *udbetaling af penge* til samme formål. Den lærde skole var iøvrigt fra Frederik den Andens tid velfunderet ved indtægter fra Skåne, men da disse skrumpede ind efter tabet af denne landsdel i 1660, var »Herlufspengene« et vigtigt ingrediens og synes at have udgjort en væsentlig part af den stipendiefond på 6.000 rigsdaler, som skolen i overensstemmelse med anordning af 1809 oprettede. Der er ikke oplyst om pengene eller indtægterne af disse — der jo nu ikke udelukkende stammede fra Herluf Trolle — stadig anvendtes som ovenfor beskrevet, men sikkert er det vel i hvert fald, at de ved den nævnte overdragelse til Frederiksborg havde tabt helt deres oprindelige karakter og formål al den stund stipendiefonden deltes med 3.000 rdl. til Helsingør kommune og de øvrige 3.000 samt forskellige andre indtægter til Frederiksborg.

Vi ser således, at man allerede på et meget tidligt tidspunkt i historien har haft held til at anlægge den kurs, der er den eneste saliggørende i vore dage.

Tb. Beckett ('21).

Beckett skal have tak for sin hidtidige undersøgelse af mysteriet omkring Sct. Olai og i ikke mindre grad for tilsagnet om at fortsætte opklaringsarbejdet. Det er sikkert i gode hænder hos ham, og det gør ikke noget, om politiet arbejder langsomt. Havde jeg været politimester, ville jeg ganske sikkert have forivret mig med omgående at sætte Frederiksborg-rektoren fast. Den forklaring, at man på skolen intet véd om gaven i 1839, fordi arkivet brændte i 1834, lyder mildest talt ikke videre overbevisende. Men politiet skal jo nok finde ud af, hvad der ligger bag.

Imidlertid må jeg måske have lov at foreslå et nyt forhold inddraget i undersøgelsen. Mon ikke der stadig i Helsingør ligger en bygning, som tidligere kaldtes Karmelitterhuset? Det blev i 1924 indrettet til centralbibliothek for Frederiksborg amt. Denne bygning, der oprindeligt blev brugt af karmelitterklostret som sygehus for fattige, udenlandske søfolk, købes i 1550 af Herluf og Birgitte, men i 1561 skænkede de huset *til gavn for Helsingør latinskole*. Byrådet må vel da være blevet ejere deraf og må vel også have haft ansvaret for, at huset i 1587 blev solgt til Peder Brahe. Nu spørger jeg: er også denne gave mon gået op i røg — skønt huset måske ligger der endnu?

Endelig: når den politimæssige efterforskning er tilendebragt, var det så ikke en idé for en historiker at belyse Herlufs og Birgittes levende skoleinteresse i årene, *inden* Skovkloster kom ind i billedet?

Knud Aarup ('19).

POUL BOAS BANG (IV'22)

17/2 1905 – 6/7 1967

Da jeg i 1919 blev optaget på Herlufsholm havde jeg den lykke på Lille Læsesal at blive anbragt midt imellem Knud Lindberg og Poul Bang, og det blev indledningen til et ubrydeligt venskab os tre imellem.

Lindberg var den robuste, medens Bang var mere følelsesbetonet, og jeg vil aldrig glemme ham, som den fortræffelige kammerat, da han i mine første herlovianerdage opdagede, at jeg ikke var særlig stolt af pludselig at være så langt borte fra min jyske hjemstavn.

Vi havde det fællestræk, at vi egnede os fortrinligt til livet på en kostskole, måske ikke i boglig forstand, men mere den nære kontakt med stedets natur, kammeratskabet og Herlufsholms ærværdige traditioner.

Poul Bang mistede tidligt sin mor, og måske netop derfor var han så stærkt knyttet til sin far, den ansete prokurist C. Bang (medstifter af Illum og senere Bang & Olufsen). En personlighed, som vi alle tre så op til med den største beundring.

Allerede i drengærene havde Bang en mægtig interesse for fysik og teknik, og det må vel siges, at det var denne interesse, som i høj grad kom ham til gode senere i livet som produktionschef ved de mange danske film. En kollega til ham sagde for nogle år siden, at han var den danske filmand, som var bedst inde i filmens teknik.

Senere efter tiden på Herlufsholm havde vi mange skønne oplevelser sammen både hos skovrider Lindberg på Gunderslevholm og hos prokurist Bang i hans dejlige villa i Hellerup.

En gang var vi alle tre ude i Dragør for at hente Fatter Bang, som skulle komme dertil i sin motorbåd. På vej ind mod København kørte Poul Bang sammen med sin far i deres store Buick, K 505, og Lindberg og jeg ville i ungdommelig kådhed overhale den store vogn i Lindbergs antikke Wanderer, men vi blev omgående truttet til standsning med den bemærkning, at vi lignede et par seminarister, og hvis vi kunne tænke os at køre lidt langsommere, så var der mulighed for en god frokost, når vi nåede ind til byen.

Poul Bangs kærlighed til Herlufsholm blev ikke svækket med årene, og det var karakteristisk for ham, at da han i 1955 fyldte 50 år og var blevet et kendt navn indenfor dansk film, så ønskede han, at festen om aftenen udelukkende skulle fejres sammen med den nærmeste familie og de gamle venner fra Herlufsholm.

For ganske få år siden inviterede han mig ud på en sydfynsk herregård, hvor Saga var i færd med at optage en ny film. Et lilleputlokomotiv gjorde ustandselig knuder, og Poul Bang blev omgående tilkaldt. Det varede ikke længe, før alt igen var i orden, og han nød situationen, men for mig var det drengærenes Poul Bang om igen.

Herlufsholm har ved Poul Bangs pludselige død mistet én af sine mest trofaste støtter, og vi andre vil dybt savne ham i kammeratskabet blandt gamle, glade herlovianere.

Svendborg, den 4. september 1967.

O. B. Gylding ('25).

HERLOVIANERENS hovede

Som andet steds nævnt har redaktionen i den seneste tid haft travlt med arbejde, der er dette blad uvedkommende. Dette er en af grundene til, at redaktørerne fortsat ikke har taget stilling til de højst forskellige forslag, som er blevet resultatet af den udskrevne konkurrence om HERLOVIANERENS hovede.

Et andet forhold har også tilskyndet redaktionen til at vente med at afsløre resultatet af overvejelserne: det påtænkes at modernisere bladets opsætning og typografi. Og det må forekomme mest naturligt, at sådanne ændringer foretages samtidig med en ændring af bladets hovede — og at ændringer iværksættes ved en ny årgangs begyndelse.

Det skal dog ikke hemmeligholdes, at redaktionen endnu ikke har modtaget noget forslag, der er helt tilfredsstillende (men derimod adskillige gode ideer), og at flere modtagne breve har givet udtryk for den ikke ukendte konservatisme, også på dette punkt. Vi modtager af denne grund gerne flere forslag — både om fornyelse og om bevarelse.

Vi finder det magtpåliggende at understrege, at de tre flasker rødvin, der så generøst er udsat som præmie, henligger urørt og venter på at blive drukket af den forslagsstiller, som skønnes værdig hertil af

Redaktionen.

Poul Boas Bang (til højre) og Knud Lindberg (IV'23) på Bankovs plads ved en fik-fak turnering

Ingen skal kunne påstå, at herloviaere ikke er skrivende. De følgende klip vil vise, hvilke højst forskellige udtryk for gamle diple skrivefærdighed, man kan finde i landets aviser.

På denne baggrund står redaktionen undrende overfor det faktum, at der i det sidste halvår kun er modtaget breve fra folk, der har villet klage over mangler (dels postvæsenets, dels vore) ved bladets levering.

Kostskole — helvede eller paradís

Under denne — syvspaltede — overskrift offentliggjorde Erik Ettrup i Politiken den 16. april 1967 sit indtryk af kostskoler i almindelighed og Herlufsholm i særdeleshed. Af artiklen, der var baseret på et to-dages ophold blandt dipole og hørere, bringer vi følgende karakteristiske uddrag:

Spørgsmålet om selve kostskolebegrebet er en fortidslevning, der ikke har nogen og ikke burde have nogen plads i dansk skolevæsen i dag.

Med hovedet fyldt med beretninger om enten dette helvede eller paradís på jord, blandet med fiktive oplevelser nedfældet på hvidt papir, besøger man Herlufsholm for at søge at få et overblik over, hvordan en kostskole er i forhold til andre pædagogiske institutioner.

I pjaskende regn møder man en elev under et træ i parken, der omgiver skolens bygninger. Han nyder så ganske åbenlyst ikke situationen, man han søger ikke under tag.

Det er nemlig midt på eftermiddagen og dermed tid for den faste tre kvarters tvungne selvluftning på skolen. Hvad enten solen skinner, eller himmel og Susåen står i ét, så skal samtlige 200 indvånere have forfrisket ydre og indre.

For at kunne gennemføre noget sådant, må det naturligvis straffes, hvis en svag sjæl bukker under for fristelsen og skærmer sig bag mure vinduer og døre.

Men man begår en betydelig fejl, hvis man alene herudfra danner sig et indtryk af kostskolen. Der er så meget andet og meget mere positivt, der må tages med, før man afsiger sin dom. Man kan slet ikke dømmes på grund af enkelte foreteelser og bestemmelser, der ofte slet ikke spiller samme rolle i elevens hverdag, som de gør i beskuerens øjne.

Forholdet mellem de ældste og de yngste elever er fint, om end noget drillende i sproget. Hårdhændet behandling af yngre elever er nu historie.

De yngre kan kun komme til at »slave« for præfekerne, hvis de overtræder reglementet. Så kan der blive tale om at pudse

sko, vaske op og andet godt for præfekerne — og det sker som regel, når den pågældende prefekt ikke selv har magtet at holde orden i sine sager. Så strammes kursen over for syndere.

— Slave-ordningen bør afskaffes, mener dog en af de ældre, *Hassan Aref* fra 2. G. Det er urimeligt, at nogle skal spille tid på at gøre, hvad andre ikke orker.

Uden mening og vilkårlige er straffene dog ikke. Noget af det værste, en ikke-3. G'er kan gøre, er at gå over ældste klassens plæne. Så vanker der en budtur til Næstved, opvask eller er gåtur til Ladby og retur. Men regelen er kun indført, fordi plænen ligger sådan, at al gang ellers ville gå i en bestemt sti over til sportspladsen.

30 elever udgør en særlig gruppe på skolen. De kommer fra Herlufsholm kommune og bor hjemme. Halvdelen af dem er piger.

Det ville være svært at nægte, at det har skabt problemer. Kosteleverne kan ikke rigtig vænne sig til tanken, og dageleverne har ikke samme tilknytningsforhold til skolen.

— Inderst inde er vi vel imod dageleverne, fordi vi ikke har samme kontakt med dem som med de andre, mener *Frederik Harboff*. De har mødt modstand, men jeg synes, det er forkert at kæmpe mod dem, og problemet vil være mindre om syv år, når kosteleverne ikke kan huske, at det har været anderledes.

— Det tager altid syv år at få gennemført noget nyt her på Herlufsholm, supplerer rektor. — Jeg tror, vi ville stå helt udenfor, hvis vi ikke gik i uniform, selv om vi ikke er tvunget til det, mener *Mogens Holt*, dagelev i 1. G.

— Af og til kan man få en tydelig fornemmelse af, at kosteleverne betragter pigerne mere som piger end som skolekammerater, siger *Karen Margrethe Rasmussen*, der også er dagelev.

Rent undervisningsmæssigt er skolen velfunderet. Lærerne er håndplukkede i højere grad end de fleste andre steder, og de foretrækker at undervise på en kostskole.

— Man er mere i kontakt med de enkelte elever her end andre steder, både på grund af kostskolens karakter og på grund

af det relativt lille antal elever, forklarer lektor *Henry Andersen*.

Helt givet er kostskolen ikke noget helvede på jord. Den er næppe heller noget paradís, men eleverne kan lide at være der.

På to dage med fri omgang med disciplinene var der ikke én, der modsagde *James Rex Essam*:

— Vi kan lide at være her, fordi atmosfæren og kammeratskabet er godt. Traditionerne — hvorfor ikke bevare dem, når de ikke direkte er skadelige?

Herlufsholm storkommune?

Borgmester Svend Hansen, Næstved, har taget initiativ til en forhandling mellem Næstved købstad og omkringliggende kommuner for at skabe klarhed over en række problemer, der hidtil har hæmmet samarbejdet i Næstved-området. På længere sigt kan det måske føre til en stor kommunal enhed, men i hvert fald ventes det, at Herlufsholm i løbet af nogle år lægges sammen med Næstved.

Berlingske Tidende, 3.-4.-67.

Hovmodige dipole — eller nærtagende diple?

Den 5. september 1967 bragte Næstved Tidende en rundbordssamtale med 4 af de piger, der nu i et års tid har frekventeret Herlufsholm som dagdiple (diple). De gav udtryk for voldsom utilfredshed med den holdning, de var blevet mødt med fra diplenes side.

Ikke alle er åbenbart enige med de fire skønjomfruer. Nedenfor gengiver vi to læserbreve — fra 3 nye diple og fra 9 gamle diple — som Næstved Tidende bragte den 20. september 1967.

Ingen klasseforskelle

Angående udtalelsen fra nogle af 2. G's piger om forholdene på Herlufsholm, ønsker vi piger fra 1. G at fremsige vort syn på og mening om skolen.

Vi har ikke gået på skolen så længe, men lidt kendskab har vi dog til den. Vi

breve og klip

kan sige så meget som, at vi aldrig har fået en bedre modtagelse. Den første dag kom alle lærerne ind og præsenterede sig på en høflig og sjov måde, og af klassekammeraterne fik vi en yderst god modtagelse såvel af gamle som nye.

Med hensyn til kammeratskabet bør her lige nævnes, at vi allerede har arrangeret en klassefest i nær fremtid for at lære hinanden bedre at kende.

Vel, der findes traditioner, men hvor findes de ikke? En tradition som fugleskydningen var en meget stor oplevelse.

Hvad de fire piger mener med »almindelige hjem«, véd vi ikke – for i anno 1967 findes da ingen klasseforskel.

I forgårs havde 1. G elevrådsvalg, og der kom en dapel (nemlig en pige) og en dipel ind i elevrådet.

I mauseen er der et lille skel, thi når vi går til vores madder og drengene til deres middag, føler vi os lidt tabt, men vi har fået at vide, at det er på grund af pladsmangel, at vi ikke kan få et måltid med.

Dette er ikke skrevet som en provokation, men for ikke at skræmme nye elever bort.

1. G's piger.

De skal ikke holdes udenfor

Tirsdag læste vi i Næstved Tidende en samtale mellem fire piger fra 2. G på Herlufsholm og en repræsentant for bladet. Den formede sig som en lang række anklager mod kosteleverne. Flere af anklagerne var uberettigede, et par direkte vanærende.

Man bedes huske på, at dageleverne er noget ganske epokegørende på skolen, og det må tage tid at vænne sig til begrebet. Særlig svært har det været for den første årgang, som kun ganske kort tid i forvejen, højst et halvt år, har været vidende om det.

Vi er nødt til at acceptere, at de er der, men længere strækker vi os heller ikke. Det er en af pigernes dom over os. – Det er kun til en vis grad sandt. Dageleverne har absolut ikke været imødekomme og må bære en lige så stor del af skylden

for det ringe forhold, der i hvert fald sidste år herskede mellem de to parter.

En af pigerne mener, at hun bliver offer for rygter, bare hun taler med en dreng – tværtimod – det er lige omvendt. Drengene véd, at de ser på piger som piger og ikke som kammerater. Derfor vil ikke pigene, men drengene blive offer for godmodige drillerier og aldrig ondsindede rygter.

Vi citerer: – De fleste af dageleverne kommer fra ganske almindelige hjem, og det gør kosteleverne ikke for de flestes vedkommende. Vi betragtes som pøblen derude.

Vor kommentar: – Lodret løgn. Ikke en eneste dagelev kan beklage sig over at være blevet set ned på, fordi han kom fra et socialt ringere stillet hjem end en kostelev.

Drengene, det være sig kost- eller dagelever, bruger en ganske anden målestok, når de ser op eller ned på en anden.

Med hensyn til at få mange eller få kammerater, er det en sag, der ganske afhænger af en selv. Det behøver vist ikke at uddybes. En af pigerne mener, at dageleverne bevidst sidste år blev holdt ude fra elevrådet. Det passer ikke: enhver kunne stille op og blive valgt ind, såfremt vedkommende fik stemmer nok. Det var der bare ingen dagelev, der gjorde, og derfor var der heller ingen af dem i elevrådet. I år har 1. G valgt en pige, mens der ingen dagelever var i 2. G, der ønskede at blive medlem.

Som det fremgår, bliver dageleverne altså aldeles ikke ignoreret. Vi har talt med en del andre piger derude, og de er fuldt ud enige med os.

Claus Munk Petersen, Peter Iversen, Steen Højlund Rasmussen, Jens Normann Jørgensen, Glenn Bentzen, Geert Honnens de Lichtenberg, Mikkel Sørensen, Hans Henrik Kondrup og Søren Lænkholm.

Syng en lille salme, doktor

Den 26.-7.-67 blev læge Johannes Spøhr ('15), Stenstrup, 70 år og blev i den anledning interviewet til Fyens

Stiftstidende (Grumse ('36)). Interviewet har også fundet vej til Dagbladet i Køge, der den 11. september 1967 citerede følgende del af Spøhrs bemærkninger:

– Vi har meget større indflydelse på hinanden, end vi tror. Når vi passerer mennesker, har vi deres skæbne i vor varetægt et øjeblik, og det bør vi tænke på, ikke mindst som læger, for hvert ord bliver vendt og drejet. Jeg har hørt folk, der siger til mig: »Jamen, Spøhr, du sagde for 25 år siden...«. Samtalen er noget meget vigtigt for en læge, og det er derfor trist, at man ikke har bedre tid, så ville man kunne behandle flere patienter forsvarligt.

Man må sørge for, at folk forlader én med et smil, for den stemning bliver hængende en tid, og det lille smil er det bedste farvel. Det er netop dette med, at man har en andens skæbne i sin hånd i et lille tidsrum, en stor og vidunderlig, men også farlig og frygtelig tanke, ikke?

Det mest fortvivlede ved at blive ældre er, at man mister alle sine venner. I gamle dage var det lettere for folk, for de havde en trøst i troen. Der var noget bedre at se hen til, ikke sandt, og de svære skæbner kunne stole trygt på, at der var dem noget bedre i vente. Så kommer der mere og mere tvivl, og hvad skal man give de hårdt ramte skæbner på dødslejet, når teologerne har »afskaffet« det evige liv? Jeg husker en pinsेमorgen for nogle år siden, da jeg blev kaldt ud til en morlille, der lå for døden, og hun indrømmede, at det var slemt med smerterne. Jamen, så skal du få en sprøjte, min ven, det lindrer. Da det var overstået, sagde gamle Signe: »... og ku' du så ikke syng en lille salme, Spøhr?«.

Jeg har aldrig haft stemme i livet, men jeg er godt opdraget i bibelhistorie på Herlufsholm, så jeg sang Grundtvigs herlige pinsesalme »I al sin glans nu stråler solen«, alle vers. Og kort efter døde gamle Signe i fred med Gud og mennesker. Jo, man skal vide noget om bibelen og salmerne, når man vil være læge på landet, og siden 1948 har jeg da også læst bibelen igennem to gange.

Ros til Bischoff

— Det var en journalist, der fandt ud af, at kommunernes prisindsamlinger til brug ved beregningen af det lønregulerende pristol ikke foregik efter forskrifterne. Det fremhæver vi med faglig stolthed. Og det kunne rigsstatistiker N. V. Skak-Nielsen også godt indrømme. Fremfor at udtale, at sagen tages op efter henvendelse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Henstillingen herfra kom flere dage efter, at journalist *Hans V. Bischoff* ('50) havde fremdraget sagen i sit blad BT.

Nå, det er måske en lille ting — man skal i almindelighed ikke hænge sig i det formelle. Når vi gør det i denne forbindelse, er det, fordi mange »offentlige« personer jævnligt taler om »avisskriverier« i nedsættende betydning, når der fremdrages ting og sager, de ikke synes om. Her er et frisk eksempel på, hvad en vågen journalist kan udrette som kontrollant af myndighederne — en af pressens hovedopgaver.

Holbæk Amts Venstreblad,
sept. 1967.

Først forlægger for »Kon-Tiki«, nu snart forfatter af egne memoirer

I den ansete stockholmeravis Svenska Dagbladet har Borelli den 13. august 1967 fundet følgende:

»Mitt liv med Kon-Tiki« skulle kunna vara en bra boktitel för bokförläggare *Adam Helms* ('23) som nu funderade på att skriva memoarer. Bortsett från Thor Heyerdahl är *Adam Helms* den som sysslar mest med Kon-Tiki, boken alltså.

Adam Helms, skäggig och gemytlig dansk, chef för bokförlaget Forum, säger själv att hans liv förändrades i och med Kon-Tiki.

— Jag tjtade mig till boken, myser han belåtet. Bonniers hade rättigheterna, men jag gav mig inte. Slutligen kapitulerade *Kaj Bonnier* men på två villkor: jag skulle garantera att sälja 10 000 exemplar »och

så får du själv meddela *Greta*«. (Fru *Greta Helms* är försäljningschef på Bonniers och följaktligen konkurrent med maken *Adam*.)

Sällan har väl tjtat visat sig så lyckosamt. Inte nog med att *Kon-Tiki* blev en alla tiders stora bok-succéer i Sverige (200 000 ex. drygt vid det här laget), *Adam Helms* lyckades också bli den som bevaker bokrättigheterna över hela världen med allt vad det innebär av internationella kontakter och resor. I 43 länder och på 49 språk har berättelsen om balsafloppen och dens äventyr kommit ut.

Thor Heyerdahl, som nu bor i Italien och forskar vidare på egen bekostnad, är mycket nöjd med *Adam Helms*. »Hjertelig takk for ett helt enestående hyggelig arbeide« har han skrivit på en bit av flottens balsaträ, som nu ligger på hedersplats i det Helmska souvenirskåpet.

En markant lederskikkelse

I anledning af fhv. forpagter *Hartvig Fabricii* ('06) 80 års fødselsdag den 17. september 1967 bragte *Næstved Tidende* et interview i stor opsætning, hvor *Fabricius* fortalte om et langt livs glæder og skuffelser, både som landmand og som fremtrædende organisationsmand. Artiklen slutter således:

Hartvig Fabricius er blevet tilskueren-tilhøveren til en udvikling, som han har præget så stærkt og så positivt. Han er den vågne tilskuer, den sidste af de store forpagtere, hvis indsats for landbrugserhvervet medførte udvikling og forbedring for de tusinde landbohjem.

En stærk, modig, særpræget og markant lederskikkelse, hvis indsats og navn har skabt ham den dybeste respekt og anerkendelse, fylder 80 år på søndag.

Hvem vil så tage Jens Otto i forsvar?

Den danske regering lader ingen anledning gå fra sig til at blande sig i andre landes interne forhold — vel at mærke, når det drejer sig om lande, der traditio-

nelt er os venligtsindede, og som derfor ikke repræsenterer nogen trussel imod vor egen sikkerhed. Af en eller anden grund finder statsminister *Jens Otto Krag* sig kaldet til at optræde som skolemester for snart det ene, snart det andet land fra den vestlige hemisfære. Jo længere væk fra de hjemlige kyster, desto større lande tør han binde an med. *Krag* kender løsningen på alle problemer, han kan klare Apartheid problemet i Sydafrika (dejlig langt væk), klare Rhodesias løsrivelse (ufarligt), tale Spaniens *Franco* midt imod (han kan alligevel ikke gøre os noget), ordne Portugals kolonispørgsmål (selv om det skulle føre til Congo-tilstande) og nu senest hjælpe vore græske venner tilbage til den rette vej.

Alt sammen såre rigtigt ... og såre billigt!

Preben Kühl ('38)

i Berlingske Tidende, 2.-5.-67.

Det, der foregår i øjeblikket, er et bykleri uden sidestykke, og jeg nægter mere at tro på, at det ledes ud fra ærlige motiver.

Først og fremmest er der kommet en passende grobund for et sådant bykleri på grund af en udenrigsorientering i de offentlige nyhedsformidlere og i store dele af pressen, der savner den fornødne saglige ballast. I stedet for at beskrive og analysere, beskriver og fordømmer man — eller snarere man beskriver det, man kan fordømme.

Men den nuværende krise i Grækenland er den, hvor hestehoven tydeligst stikker frem. Allerede inden man har nogen som helst klar idé om den græske konges rolle i militærkuppet, bliver han fordømt. Havde man gjort dette, om han havde været præsident med lignende konstitutionelle beføjelser? Ville man på tilsvarende måde fordømme et kup af en græsk general på Cypern, eller fordømte man kuppet i Tyrkiet for nogle år siden? (Der findes en tyrkisk ambassade her i landet). Jeg tror det ikke.

Ville man protestere, hvis andre statsoverhoveder med næsten eller helt diktatoriske beføjelser, som de med vished selv

SPAREKASSEN

for Næstved
og Omegn

Herlovianerknapper i guld (14 karat) og sølv
Vesteknapper pr. stk. kr. 50,00
Manchetknapper pr. sæt kr. 200,00
Sølvmanchetknapper (som de »store«
herlovianerknapper) pr. sæt kr. 66,00

JOH. H. PAULSEN, *Guldmed*

GL. MØNT 1, 1117 KBH. K. - TELF. (01) 15 59 13 (01) 11 11 13

GEORG CHRISTENSENS BOGHANDEL

AXELTORVET 10, 4700 NÆSTVED
TELF. (03) 72 20 24 & (03) 72 00 04

LEVERANDØR TIL HERLUFSHOLM KOSTSKOLE

Dansk Stoker & Varmekedel Komp. A/S

Landgreven 4 . 1301 København K . Minerva 270

Tegn Deres forsikringer hos:

Chr. Rasch

C. C. Burmeister (43)

Malmøgade 5

2100 København Ø.

Telefon TR *6404

Vi tegner alle arter forsikringer — og vi er specialister i brand-,
automobil-, heste- og kreatur- samt fjernsynsforsikring

TORBEN V. KLEIN (R' 35)

Intern transportmateriale

Lager- og fabriksrationalisering

HOLBERGSGADE 26, 1057 K - BY. 59 58

Brdr. Schur A/S

HESTEMØLLESTRÆDE 6

1464 K

havde skaffet sig, besøgte dette land. Vi har haft besøg af blandt andet Sukarno og Haile Selassie, men der var ingen demonstrationer.

Det hele er et modbydeligt hykleri, det river varmtænkende mennesker med sig, og det skræmmer de ledende mænd fra vid og sans.

Det må være muligt at være så meget et mandfolk, at man tør fremføre sin mening i sager, hvor en tilsyneladende stærk stemning kan gøre én upopulær og udsætte sig for, at ens demokratiske sindelag, omend uberettiget, drages i tvivl. Ellers ender vi i et meningsdiktatur af et dræbende omfang.

Frederik Raben-Levetzau ('49)
i Berlingske Tidende, 3.-5.-67.

Fru Justitia spiller med terninger

En fredag aften på vejen hjem ad Ryvangs Allé, en aften som alle andre, hvor bilerne ligger i en tæt række med jævnt tempo lidt i overkanten af den tilladte hastighed — 60 km. Ved Hellerup station standses jeg af øvrighdeens fremstrakte hånd. Sådan set en banal hændelse, der i disse dage overgår tusinder af normalt lovlige borgere.

En venlig og høflig betjent meddeler, at hastigheden er blevet målt til 76 km, og gør opmærksom på, at man ikke behøver at udtale sig. Der spørges, om man er bekendt med, at der er hastighedsbegrænsning, og om man har holdt øje med speedometeret. Til det første må jeg svare ja, til det andet nej, idet jeg finder det mere opportunt at holde øje med den øvrige trafik og iøvrigt følge med i rytmen. I sandhedens interesse skal det oplyses, at jeg overhalede en enkelt lidt langsommere kørende bil, og hvis hastigheden er målt netop under overhalingen, har den nok ligget oppe om de anførte 76 km, mens rytmen ellers lå på ca. 70 km.

Man vedtager naturligvis bødeforlægget, vel vidende, at der intet vindes ved at lade sagen gå til en domstol. Men inden den hyggelige samtale sluttedes, spørger jeg, hvorfor man ikke noterede alle, som over-skred hastigheden på den pågældende

strækning. Svaret lød, at det ville være helt uoverkommeligt. Havde betjenten svaret, at man kun tog de bilister, der over-skred hastigheden grovest, ville dette indlæg aldrig være blevet til, idet jeg jo udmærket erindrede, at jeg havde foretaget en overhaling.

Der har i tidens løb været sagt og skrevet meget om betimeligheden ved de lave hastighedsgrænser på flere af vore udfalds-veje, hvor trafikken i de travleste timer udmærker sig ved at være næsten ensrettet — indad mod byen om morgenen, og hjemad fra byen om aftenen. Forhåbentlig er man på højeste sted ved at få øjnene op for, at moderne biler godt kan bremse, og at det ikke gavner retsbevidstheden at op-retholde et gældende påbud, men det er vanskeligt at acceptere, at fru Justitia for-deler bøderne ved terningekast.

Preben Kübl ('38)
i Berlingske Tidende, 16.-5.-67.

Kostskolen — en dejlig skoleform

Den 17. februar 1967 — fem dage før han blev 50 år — lod redaktionschef Arne Grum-Schwensen ('36), Fyens Stiftstidende, sig interviewe til sit eget blad af kollegaen Ib Paulsen. Han udtalte sig naturligvis mest om aviser, men også om sin hobby (de skønne vine), og Herlufsholm fik et par ord med på vejen. Vi citerer:

— Hvad har du som gammel kostskole-dreng fra Herlufsholm at sige om det til andre?

— Far var forretningsmand, jeg er født i Nykøbing F. og vokset op på Møn, men gik det meste af min skoletid på Herlufsholm. Der lærte jeg, at en kostskole er både et miniatyresamfund og en miniatyre-arbejdsplads. Dens væsentligste betydning ligger i, at den lærer eleven at indordne sig i et samfund og i et arbejdsmiljø. Det er en dejlig skoleform, men den stiller umådelige krav til læreren. Min erfaring er, at kostskolen i høj grad styrker forbindelsen og harmonien mellem eleven og hans hjem. Han kommer hjem i de lange ferier og bliver dejligt modtaget, ofte i en

langt mere harmonisk atmosfære end det barn, der går hjemme i det daglige småkiv og de uundgåelige rivninger mellem generationerne.

Dagens mænd

I Politikens rubrik »Dag til dag« findes et fast afsnit, der — selv om det er unavngivet — kan karakteriseres som »omtale af dagens mand«. Hyppigt biografieres her kendte personligheder i forbindelse med runde fødselsdage, men også andre begivenheder kan give anledning til omtale på dette sted.

Borellis altid nyslebne saks har i den seneste tid fundet vej til omtale af følgende herlovanere på dette sted:

Paul Neergaard (M'24): 60 år.

Hans Jensenius (M'21): 60 år.

Helge Finsen ('15): 70 år.

Erik Dreyer ('10): 75 år.

N. P. Tulstrup ('41): Nordisk skovkongres.

Knud Paludan ('27): 25 års jubilæum.

Hans Jensenius (M'21): Togkatastrofen ved Ejby på Fyn.

Pladsen tillader os desværre ikke at gen-give de 7 indlæg eller blot dele heraf.

«Også Berlingske Tidende har fået en »dagens mand«. I Berlingerens bagsideaf-snit har vi ikke mødt en eneste af de oven-nævnte, men derimod

Janus A. W. Paludan ('38): nyudnævnt udenrigsråd.

Værdifuldt debatindlæg om udviklingsbistand

Under ovenstående overskrift anmelder formanden for Styrelsen for teknisk bistand til Udviklingslandene, professor P. Nyboe Adersen, den af Mogens Boserup ('28) som »uglebog« hos Gyldendal udgivne bog om ulandsproblemer, »Hjælper vi?«. I anmeldelsen hedder det bl. a.:

Alligevel er der god brug for den lille bog, som Mogens Boserup har udsendt under titlen »Hjælper vi?«. Den har helt sit

breve og klip

eget præg, fordi den er skrevet af et menneske som har et dybtgående og mange-sidedigt kendskab til disse problemer, erhvervet gennem studier og praktiske erfaringer, og som samtidig er personligt engageret i det stof, han behandler.

I bogens første del »Strejflys på Udviklingslandene«, mærker man forfatterens baggrund i flere års arbejde i Indien og Afrika. I anden del, »Handel eller Gaver«, taler den økonomiske forsker, nu afdelingsleder ved Københavns Universitets økonomiske institut, og tredje del, som behandler den danske bistandsindsats, prægnes af Boserups praktiske erfaringer som chef for det danske sekretariat for teknisk samarbejde med udviklingslandene 1962–66. Ingen anden enkeltperson herhjemme har bedre forudsætninger for at tale med vægt om disse problemer.

Det bedste er, at den saglige vægt ikke er blevet tyngde for bogen. Den er skrevet yderst veloplagt og forsøger ikke at løse den umulige opgave at behandle alle de berørte problemer udtømmende. Forfatteren taler selv om »strejflys«, men hans evne til kort og skarpt at belyse nogle væsentlige synspunkter omkring et problem leder snarere tanken hen på et projektløst, der trænger ind i de emner, som udvælges til behandling.

Thorndahl opus 2

Bent Thorndahl ('47): En bolighajns død. (186 s., kr. 19,75, Spektrum).

Miljøet er København fra luksusvilla i Brønshøj over Politigården til slum på Amager, mordstedet er i Hulerød i Nordsjælland, og der er en afstikker til Korsør med natlig sejltur på Store Bælt. Handlingen er dramatisk bevæget, vel fortalt, særdeles spændende. Trods de lokale kulisser vover Thorndahl — med held — at røge den amerikanske recept når begivenhederne går i stå, så lad en revolver med fingeren på aftrækkeren komme ind ad døren. Her anvendes foruden pistol også rifel samt bue og pil!

Den myrdede bolighaj er bogens mindst interessante figur. Han tegnes i få streger, og vi ved snart alt om ham. Her havde været en mulighed for langsomt at blot-

lægge denne komplicerede type og hans grå-kapitalistiske spil, samtidig med at morderen afsløres. Hans modbydelige vicevært er langt mere levende.

De egentlige hovedpersoner er politifolk. Særlig godt synes jeg om »Pigtråd«, således kaldet fordi han går til Bach-koncerter. Fælles for disse kriminalister er deres uhyre flid. De når alverdens ting i én køre uden søvn. Deres koner eksisterer kun som ydmyge stemmer i telefonen, der modtager besked om, at ægtefællen ikke kommer hjem foreløbig. Thorndahls detektiver er arvtagere af inspector French i Freeman Wills Crofts' dejlige romaner om politiprocedure — altid på benene, altid loyale over for jobbet, altid parate til at følge et nyt spor. Hvor de støvler rundt — det er en særlig glæde ved denne type bøger, at man sidder afslappet og doven i lænestolen og virkelig ser folk arbejde...

Glimrende er skildringen af et tavst forhør — 55 minutter hvor politifolkene blot stirrer på den, der afhøres — en diskutabel metode i virkelighedens verden, men i romanen har den effekt.

Sagen slutter i et nævningeting — og som så mange kriminalbøger er også denne skeptisk overfor retsvæsenet på en måde, der naturligt indgår i handlingen. Der sker noget til det sidste.

Harald Mogensen (Politiken).

Flere roser til Jørgen Knudsen

Jørgen Knudsen ('44): Tysk litteratur fra Thomas Mann til Bertolt Brecht, Gyldendal, 460 s., kr. 48.

Det er ikke altid sjovt at læse, hvad andre mener om bøger, det er morsommere selv at læse bøgerne. Kun når litteraturkritik bliver et produkt i sig selv, er den til at udholde for folk, der ikke ligefrem har litteratur til fag eller som hobby. Jørgen Knudsen er morsom, han har med sin »Tysk litteratur...« lavet et helt originalt arbejde, der har sit eget liv, sin egen mening. Det er en fornøjelse at følge ham, og man skulle tro, at mange andre end litteraturgnavere kunne have glæde af bogen. Så skriver han klart, tumler som en kinesisk jonglør med bolde, der af andre enten

tabes på gulvet eller håndteres så snørklet, at ingen djævel kan hitte rede i meningen. Det er en ren lise at læse Jørgen Knudsen, især i disse tider, hvor litteraturkritik af og til udarter til den dunkleste metafysik med ord og vendinger, beregnet for sippetnyrer. Selv Kafka gør han forståelig, og han magter forkortelsens spændende kunst.

»I 1923 blev Hitlers putsch slået ned i München, en kommunistisk arbejderopstand i Hamborg: de to definitivt sidste udløbere af efterkrigsårenes mange uroligheder. — Samme år nåede inflationen sit vanvittige klimaks, hvorpå marken blev stabiliseret, troværdig, brugbar. Nu, først nu, vidste man, folte man: denne republik er kommet for at blive (indtil videre da). De sidste umulige drømme faldt.« Man snapper efter vejret. Matrosernes besættelse af Kiel, Ebers forsøgelse, hans rædsel for den socialistiske revolution, kapitulationen over for adel og bonger og embedsmænd, efterabningen af Mussolinis march mod Rom os. os., alt dette, der for samtiden var så vældigt og forvirrende, er kogt ned til et par linjer. Rigtigt, ja, men frækt synes man. Hurra for frækheden... vel at mærke, når den som her ikke grundes på overfladiskhed, men på overlegenhed.

Per Gudmundsen (Aktuelt)

Sven Clausen in memoriam

I det første og sidste bind af Politikens »Dansk Litteraturhistorie« skriver Torben Broström om Sven Clausen ('11) som lyriker, medens Jens Kistrup analyserer hans dramatiske værker og øvrige forfatterskab.

Broström skriver bl. a.:

Hans digte virker i dag forbavsende moderne i deres helt fysiologiske sansninger, deres pludselige fornemmelse af livet som noget, der er dødt uden at vi har opdaget det, som en udbrændt stjerne, hvis lys stadig bevæger sig i rummet.

Fra Kistrups afsnit fortjener følgende at fremhæves:

Det er en af tragedierne i tyvernes danske teater, at Sven Clausen og teatret så at sige gik fejl af hinanden. Måske *måtte* de gøre

det. Sven Clausen havde tankens liden-skab, ideens skarphed og ideernes mangfoldighed; men alt dette kan ikke bortfor-klare, at hans stykker manglede liv, umid-delbar fængkraft.

Kistrup afslutter således:

Sven Clausen anviste de danske skuespil-forfattere nye veje, hans originalitet er uomtvistelig ..., og som en fantastisk moral- og idédebattør er han en sjælden fugl blandt vore dramatiske digtere. Men han, puritaneren og rationalisten, ydede aldrig den store publikum-skøge, scenen, hvad scenen kræver. Andre skulle hørste, hvad han havde sået.

Jan Maegaards Antigone-musik

Den musik, som mag. art. Jan Mæ-gaard ('44) skrev til Fjernsynets »Antigone« den 24. marts 1967, er blevet anmeldt i de fleste af landets blade. — Fra Jens Kruuses anmeldelse i Jyllands-Posten den 25. marts citerer vi:

Jan Maegaards moderne musik virkede enormt med i den skønne opførelse. Den understregede, den holdt sig tilbage, den kaldte og æggede, og den tjente til at fremhæve noget helt moderne og dristigt og vist just derfor tidløst i tragedien.

En frandsensk trylleaften

I februar 1967 koncerterede Det kgl. Kapel i Malmö med John Frandsen (IV'34) på podiet. På programmet stod Gades Ossi-an-ouverture, Hans Werner Henzes Ariosi og Carl Nielsens 1. symfoni. Solisterne i Henzes værk var, som ved opførelsen i Danmarks Radio dette efterår, Irmgard Seefried og Wolfgang Schneiderhan.

Koncerten fik en helt enestående modtagelse, og Sten Broman skrev bl. a. om Carl Nielsens 1. symfoni:

John Frandsen beherskede dette værk som en virkelig kender. Det var en ren for-

nøjelse at følge hans ekspressive bevægelser, som udmejslede alle detaljer i nuancering og accentuering med levende forståelse. Netop således skal Nielsen fraseres. Frandsens autoritative fortolkning har med årene fået et meget autentisk præg.

En anden svensk kritiker, Sixten Nordström, begejstredes også:

At Frandsen var injektionen, var ikke til at tage fejl af, og når han er i pragtform, som i går, er han hverken mere eller mindre end en verdensdirigent. Han fralokkede orkesteret en glød, der fik 1. satsen til at sprudle og gnistre og finalen til at flamme op i en statelig udtryksfuldhed. Han skabte spændinger, og hver takt levede. Det var en rigtig Frandsensk trylleaften.

Birgitte Gøyes hævede forlovelse

Den 26. april 1967 rejstes kommandoen på søværnets nye fregat »Herluf Trolle«. Det meget moderne fartøj, der er søsterskib til »Peder Skram«, er blevet »adopteret« af Helsingør, hvilket foranledigede Frederiksborg Amts Avis til at offentliggøre nedenstående, næppe almindelig kendte beretning om Birgitte Gøyes langvarige, men ikke lykkelige forlovelse med Jesper Daa:

Birgitte Gøye skulle egentlig ikke være gift med Trolle. Som det var skik sørgede forældrene for børnenes trolovelse, allerede inden børnene var voksne.

I året 1525 blev Birgitte som fjorten-årig forlovet med Jesper Daa til Enggaard (Gyldensten) på Fyn.

Men da hun voksede til, ønskede hun ikke at indgå ægteskab med Daa, og de to var egentlig enige om at begære at »måtte være frie og ledige fra hverandre«. Men en sådan forlovelse kunne ikke ophæves uden ved dom. Domstolen bestod af samtlige landets biskopper og professorerne ved Københavns Universitet, og det spørgsmål, der forelagdes til afgørelse var, betegnende for datidens forhold, om »disse personers trolovelse har været ret ægteskab eller ej«.

Spørgsmålet var ikke, om de to havde

levet som ægtefolk. Havde det været tilfældet, ville de overhovedet ikke kunne begære at skilles.

Problemet var, om trolovelsesakten var lovgyldigt indgået. Birgitte, der jo var en højt begavet kvinde, beviste, at hun aldrig i de femten forlovelsesår havde vist noget kærligheds- eller elskelighedstegn imod Jesper Daa, men at hun aldrig gad se ham eller høre ham nævne uden »stor sorg og besk gråd«. Hendes fader, tre brødre, en søster og flere andre vidner beedigede aldrig at have fornummet, at hun havde vilje eller kærlighed til Jesper Daa. Her-til kom, at hun allerede for tolv år siden, nemlig straks efter hendes stedmoders død havde meddelt ham, at hun ikke ville have ham, ligesom hun havde tilbageleveret fæstengaven.

Dertil kom, som det vigtigste, at trolovelsesaktens lovgyldighed kunne drages i tvivl. Hun var umyndig, da trolovelsen gennemførtes, men efter reformationens lære krævedes der til et gyldigt ægteskab alle parterets samtykke: Guds, forældrenes, parrets og menighedens. Men i dette tilfælde var parterets samtykke altså ufuldstændigt.

Derfor kunne der også i dommens præmisser skrives:

»Til ret ægteskab hører sand, hjertelig og alvorlig fri vilje og samtykke fra begge sider, hvilket ikke findes at have været mellem disse to, thi der har ikke været ret ægteskab for Gud mellem dem.«

Ved sin udholdenhed og lyst til uafhængighed og ikke på grund af tilbøjelighed for nogen anden mand sejrede Birgitte Gøye altså, men en væsentlig årsag til sejren var det nok, at hun stod kongehuset nær, var datter af en af rigets øverste embedsmænd og havde så mange gode vidner.

På den omtalte dom står skrevet:

»Universitetes dom i København imellem Jesper Daa og min kære husfru Birgitte Gøye, og på den tid, da denne dom gik, var det utænkt af hende og mig, at vi af Guds forsyn skulle komme sammen. Herluf Trolle, egen hånd«.

De to levede et lykkeligt samliv og ydede ved deres godgørenhed og interesse for ungdommens uddannelse stor støtte til velsignelse for mange mennesker.

- også alle
gamle herlovianere
bør bære de nye
skoleslips:

Gøyeslips kr. 19,50
Trolleslips kr. 19,50
- og enkelte af de
»gamle slips« kr. 16,50

- vi har også blazerskjold (ny og
smukkere udførelse) kr. 34,50

Portofri forsendelse overalt

H A A G E N S E N

Eneforhandler af herlovianske uniformseffekter

Ringstedgade 2 A, 4700 Næstved
Telefon (03) 72 03 90 og (03) 72 43 90
Postkonto 5 04 84

KNUD LINDBERG A/S

FABRIK FOR KVIKSØLVAFBRYDERE OG NEONANLÆG
GLASBLÆSERI

**L. Y S
KRAFT
VARME**

Islevdalvej 200, 2610 Rødovre . Telefon (01) 94 38 00

(IV'23)

DEL F O L

GREYSTONE

**GRAASTEN KONFEKTION A/S
6300 GRAASTEN**

Ole Palsbøll ('51)

Parfumerie Lichtenberg

M. Cruse ('22)

Værnedamsvej 17 . Vester 4685
Østerbrogade 150 . Øbro 6156 . Gl. Kongevej 140 . 21 24 76

DISKONTOBANKEN A/S

NÆSTVED

HOTEL

Vinhuset

NÆSTVED

Fik - fak 1967

JÆGERSBORG SKOVDISTRIKT

KLAMPENBORG

TELEFON BELLEVUE 1 & 5

POSTKONTO 9583

Hr. arkitekt m.a.a.
Paul Ammentorp
Skodsborgvej 234
Nærum

Deres ref.

Deres skrivelse

Vort Journalnr.

Dato

5.4.67

232

6.april 1967

I anledning af Deres skrivelse af g.d., hvori De på "gamle" soraneres og "gamle" herlovianeres vegne anmoder om tilladelse til at afholde det traditionelle kæpspil i Charlottenlund skov

Kristi himmelfartsdag den 4. maj d.å.

meddeles der Dem herved tilladelse til at udøve spillet på det traditionelle sted og på de sædvanlige betingelser.

— også
vinderen var
traditionel:

Hagemann
('60 - Sorø).

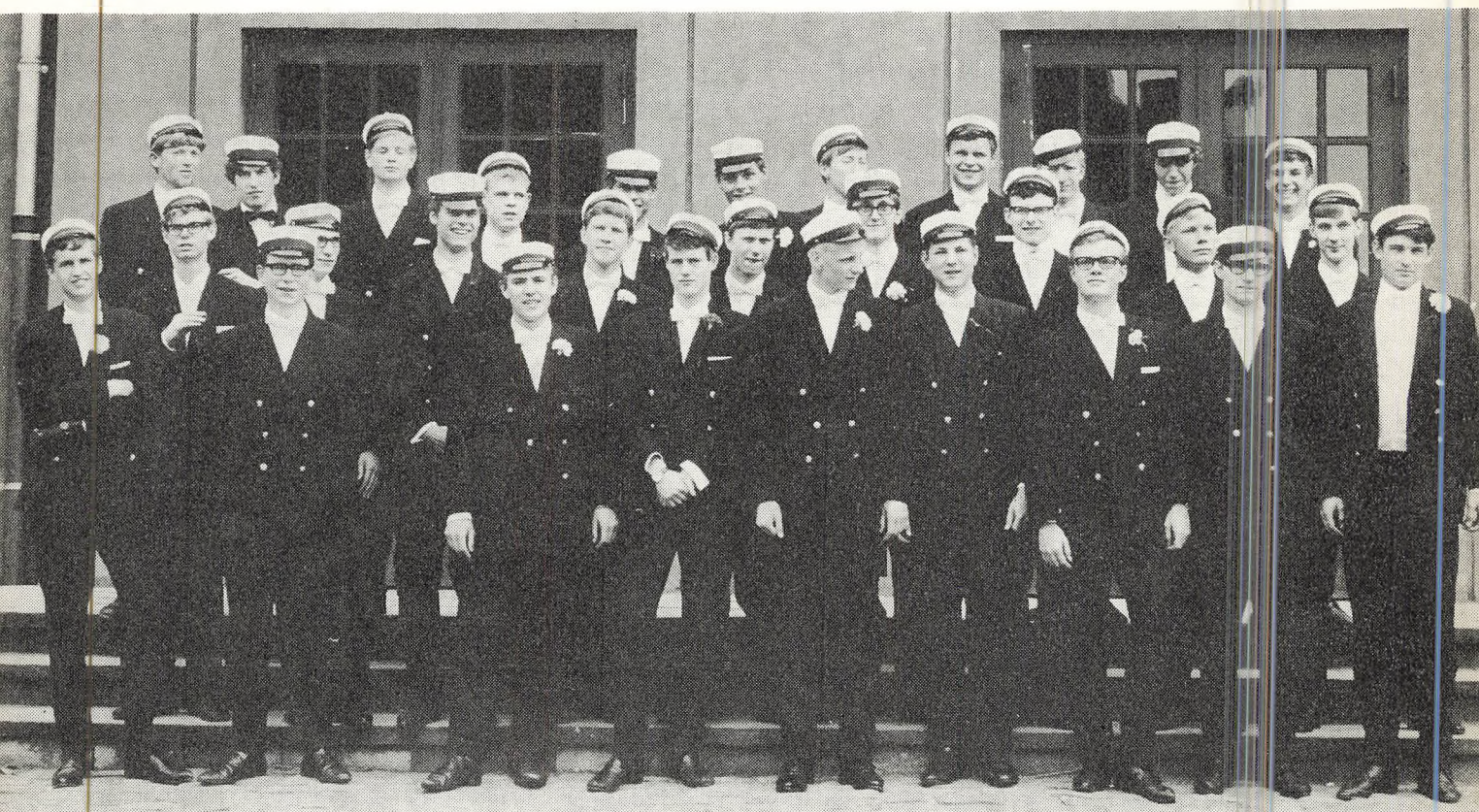
I øvrigt kan
ganske henvises
til HER-
LOVIANEREN
nr. 3/1966,
side 56-57.

Til minde om en desværre svunden epoke i fik-fak turneringernes glørværdige historie kan vi ikke dy os for at offentliggøre hosstående fotografi fra dysten den 19. maj 1956.

Billedet af den lille protektor tilhører **Rønne-Lotz ('54)**. Det er optaget af den ivrige batøkspiller **Gregersfeldt (R'56 - Sorø)**, der i en alt for ung alder døde som offer for uroligheder i Afrika.

STUDENTERHOLDET 1967

P. Riis, S. Steincke, S. M. B. Andersen, A. Bendtsen, L. Thrane, J. Jacobsen, L.-J. Skjerbæk, H. J. Skaaning, N. Boesdal, C.-G. Blixen-Finecke, J. Feldthusen, J. G. Hage, L. L. Hansen, P. Thrane, P. E. Pedersen, J. E. Schumann, N. Hempel-Jørgensen, E. Hammershøjmb, J. H. Clausen, P. Degenkolw, M. Jessen, S. Vedde, N. P. Buck, J. Hertz, P. P. Møller, S.-M. Lund, G. Cortzen, C. H. Rasmussen, S. Tuxen.

CHR. RAHBEK

Tlf.: Næstved (03) 72 15 20 (03) 6 95 Haslev 874
H. H. Rahbek ('47)

Østsjællands Folkeblad's Bogtrykkeri A/S

Telf. Køge 701

GRENÅ DAMPVÆVERI

Redaktion:

Ernst Schaumburg-Müller ('29) (ansvarshavende), Tårbæk Strandvej 113, 2930 Klampenborg Telf. (01)61 Bel-
levue 780. — Lennart Konow ('54), Bredesvinget 11, 2830 Virum. Tlf. (01) 85 25 40.
For personalia: Lektor V. Borelli-Møller, Madvigs Allé 6¹, 1829 København V. Telf. (01)83 VE 3347.

Bladets ekspedition:

Lennart Konow ('54), Bredesvinget 11, 2830 Virum. Telf. (01) 85 25 40.

Tryk:

Dagbladets Bogtrykkeri A/S, Køge.

Klicbeer:

Søren A. Petersen ('55), Dagbladet Aktuelt, København.

Afleveret til postvæsenet

torsdag den 26. oktober 1967.